

بیانیه ها، قطعنامه ها و

پیام ها

به مناسبت روز جهانی کارگر

گزارشهایی از مراسمهای اول مه

مراسم اول مه در پارک جهان نمای کرج

راهپیمایی کارگران در سنج

پخش گل و شیرینی توسط کارگران ساختمانی کامیاران

تجمع در مقابل مجلس و برگزاری مراسم مستقل روز جهانی کارگر

سندیکای کارگران شرکت واحد روز جهانی کارگر را گرمی داشتند

تجمع کارگران کارخانه قند شیراز

برگزاری سمینار کار و خانواده

صفحات ۲-۳

طبقه کارگر نماینده اعتراض جامعه علیه

سلطه یک درصدیها است

صفحه ۱۴

روز جهانی کارگر چگونه گذشت؟

مصاحبه با شهلا دانشفر

صفحه ۱۰

فعالین حزب در اول مه در خارج کشور

صفحه ۱۳

اول مه در مقابل مجلس شورای اسلامی

روز کارگر روز ماست، خیابان از آن ماست

صفحه ۳

بهنام ابراهیم زاده آزاد شد

صفحه ۱۴

واله زمانی آزاد شد

صفحه ۱۴

قطعنامه مشترک تشکل های مستقل کارگری

بیانیه جمعی از نفتگران پالایشگاه نفت شیراز

بیانیه مشترک سندیکای کارگران شرکت واحد

اتوبوسرانی همراه با سندیکای کارگران کشت

نیشکر هفت تپه و کمیته هماهنگی برای

ایجاد تشکل های مستقل کارگری

بیانیه کارگران و خانواده های کارگری شهر

سنج

بیانیه جمعی از دانشجویان، اساتید و

کارکنان دانشگاه های استان مرکزی

بیانیه جمعی از کارگران شرکت نفت پارس

جنوبی

کانون نویسندگان ایران

بیانیه ندای زنان ایران

پیام استفانی اسمیت رئیس اتحادیه کارگران

دولتی و خدمات در کانادا خطاب به

کارگران ایران

پیام جان کلارک از نهاد ائتلاف علیه فقر در

کانادا

حاتم لایونی عضو شبکه همبستگی کارگری

خاورمیانه

گزارشهایی از مراسمهای اول مه

99% s' May day

تجمع در مقابل مجلس و برگزاری مراسم مستقل روز جهانی کارگر

شعارهای مختلف به مراسم خود پایان دادند. اما پس از ورود به مترو، و در حالیکه بسیاری از کارگران محل را ترک کرده بودند عده ای از آنان از طریق یکی از عابرین متوجه شدند که در مقابل درب مترو درگیری پیش آمده است. بدنبال این وضعیت، این عده به سمت درب مترو حرکت کرده و متوجه شدند مأمورین امنیتی اقدام به بازداشت واله زمانی و انتقال وی به کیوسک نیروهای انتظامی مجلس کرده اند. این کارگران در محل کیوسک نسبت به بازداشت واله اعتراض کردند اما اعتراض آنان به جانی نرسید و نهایتاً واله زمانی به دادسرای پارک شهر منتقل شد. در این مراسم حضور نیروهای امنیتی و انتظامی چشمگیر بود و آنان در طول مراسم بارها اقدام به گرفتن گوشیهای موبایل تجمع کنندگان کردند و اجازه فیلمبرداری و عکاسی به آنان ندادند.

اتحادیه آزاد کارگران ایران، با تبریک اول ماه مه به کارگران در ایران و سراسر جهان، برگزاری مستقل مراسم اول ماه مه توسط کارگران را در مقابل مجلس شورای اسلامی حق قانونی و خدشه ناپذیر آنان میدانند و با محکوم کردن بازداشت واله زمانی خواهان آزادی فوری و بی قید و شرط ایشان و برداشته شدن هر گونه محدودیت و ممنوعیتی نسبت به برگزاری مستقل مراسم اول ماه مه است.

اتحادیه آزاد کارگران ایران - اول ماه مه ۲۰۱۷ - ۱۱ اردیبهشت ماه ۱۳۹۶

صبح امروز جمعی از کارگران علیرغم ممانعت شدید نیروهای انتظامی موفق به تجمع در مقابل مجلس و برپایی مراسم مستقل روز جهانی کارگر شدند. در این تجمع که از ساعت ده صبح و با هماهنگی اتحادیه آزاد کارگران ایران برگزار شد نیروهای انتظامی مستقر در محل با اعلام اینکه مجلس تعطیل است اعلام کردند اجازه برپایی مراسم را نخواهند داد اما کارگران شرکت کننده در مراسم با باز کردن بنرهایی در رابطه با گرامیداشت روز جهانی کارگر و تصاویر اسماعیل عبدی و بهنام ابراهیم زاده اقدام به آغاز مراسم نمودند که با عکس العمل مأموران برای جمع کردن بنرها و پلاکارها مواجه شدند. در ادامه این کشمکش و در حالی که کارگران بیشتری به تجمع می پیوستند، نیروهای انتظامی مجبور به پذیرش قرائت قطعنامه از سوی تجمع کنندگان و سپس پایان مراسم شدند.

بدنبال این توافق که با کشمکش طولانی و ایستادگی کارگران تجمع کننده صورت گرفت قطعنامه تشکلهای مستقل کارگری توسط شاپور احسانی راد و ناهید خداجو قرائت شد و مراسم با کف زدن و دادن شعارهای زنده باد اول ماه مه، روز کارگر روز ماست - خیابان از آن ماست، در مقابل مجلس پایان گرفت و کارگران شرکت کننده در حالی که در محاصره نیروهای انتظامی بودند اقدام به راهپیمایی به سوی مترو بهارستان و سر دادن شعار کردند و در پایان بار دیگر با ایستادن در مقابل مترو و سر دادن

رقص و شادی پرداختند و با سرود انترناسیونال مراسم را پایان دادند.

حاضرین در این تجمع تصمیم گرفتند روز دوازدهم اردیبهشت به مناسبت روز جهانی کارگر همراه با معلمان در مقابل مجلس تجمع کنند.

مسیر حضور داشتند. یکی از نیروهای لباس شخصی قصد اخلاص و دستگیری یکی از شرکت کنندگان در مراسم را داشت که با مقاومت حاضرین روبرو شد و موفق به دستگیری او نشد. این همایش در مسیر تعیین شده با نظمی خاص و در میان شور و شوق حاضرین و کف زدن ها به پایان رسید.

تبریک گفتند و یکی از اعضای هیئت مدیره چند دقیقه ای در رابطه با مشکلات و خواسته کارگران ساختمانی بحثی را ارائه داد.

محل کار خود گرامی داشتند.

مراسم کارگران در پارک جهان نمای کرج

گردد. مراسم با شعر و سرود با هم خوانی تمام کارگران به پایان رسید. تجمع کنندگان سپس به کارگران کوهنورد ایران خودرو که در حسن آباد کرج بودند پیوستند و دسته جمعی به خواندن شعر و سرود و به

به رسم و سنت هر ساله جمعه هفته قبل از ۱ ماه مه به پاس گرامیداشت ۱۱ اردیبهشت روز جهانی کارگر مراسمی در پارک جهان نمای کرج در ساعت ۹ صبح برگزار شد. در این تجمع تعدادی از فعالین تشکلهای کارگری از جمله اتحادیه آزاد، سندیکای نقاشان البرز، کارگران ساختمانی میروان و فعالانی از کانون نویسندگان ایران شرکت داشتند. در این مراسم قطعنامه مشترک ۶ تشکل کارگری توسط پروین محمدی خوانده شد. بدنبال آن قطعنامه های دیگری نیز که توسط تشکل های کارگری منتشر شده است قرائت

راهپیمایی کارگران در سندج

به مناسبت اول مه و همچنین بیانیه و قطعنامه اول ماه مه که از طرف چند تشکل کارگری منتشر شده بود در میان حاضرین توزیع شد که مورد استقبال گرم جمعیت قرار گرفت. چند خودرو از نیروهای امنیتی و دهها نفر از مأموران اداره اطلاعات در طول

امروز جمعه ۸ اردیبهشت جمعی از زنان و مردان کارگر و تعدادی از فعالین کارگری از جمله از کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری و اتحادیه آزاد کارگران ایران با راهپیمایی در خیابان های این شهر به استقبال روز جهانی کارگر رفتند.

طبق گزارشی که کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل های کارگری منتشر کرده این راهپیمایی از میدان گاز شهر سندج شروع شد و تا میدان کوزه به شان ادامه یافت. در طول مسیر راهپیمایی صدها کارت پستال از طرف کمیته هماهنگی

روی جهانی کارگر در کامیاران

میدان مرکزی شهر و نصب بنر اول ماه مه، در میان کارگران ساختمانی جشن گرفتند و این روز را به کارگران

ساعت ۷ صبح روز جهانی کارگر، کارگران ساختمانی کامیاران روز جهانی کارگر را با پخش شیرینی در

کارگران ساختمانی در شهر سندج روز جهانی کارگر را در

روز دوشنبه اول ماه می روز جهانی کارگر تعدادی از

گزارشهایی از مراسمهای اول مه

99% s' May day

اول مه در مقابل

مجلس شورای اسلامی

روز کارگر روز ماست، خیابان از آن ماست

گرفت و کارگران شرکت کننده در حالی که در محاصره نیروهای انتظامی بودند اقدام به راهپیمایی به سوی مترو بهارستان و سر دادن شعار کردند و در پایان بار دیگر با ایستادن در مقابل مترو و سر دادن شعارهای مختلف به مراسم خود پایان دادند. بنا به این گزارش در پایان این مراسم کارگران با راهپیمایی به سمت مترو حرکت کردند و پس از سر دادن شعارهای مختلفی در مقابل درب مترو به مراسم پایان دادند اما پس از ورود به مترو متوجه درگیری در مقابل درب مترو و بازداشت واله زمانی از فعالین کارگری شدند. بدنبال این وضعیت چند نفر از کارگران باقی مانده در محل به سمت کیوسک نیروی انتظامی مجلس رفتند اما موفق به آزادی واله نشدند و نهایتاً ایشان به دادسرای ناحیه پارك شهر منتقل شد.

حزب کمونیست کارگری اقدامات سرکوبگرانه حکومت را محکوم میکند و خواهان آزادی فوری واله زمانی و سایر کارگران و معلمان زندانی از جمله بهنام ابراهیم زاده و اسماعیل عبدی و کلیه زندانیان سیاسی است.

حزب کمونیست کارگری ایران
۱۱ اردیبهشت ۱۳۹۶،
مه ۱ ۲۰۱۷

بنا به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران امروز علیرغم تلاش مامورین انتظامی برای جلوگیری از برگزاری مراسم روز جهانی کارگر، این مراسم با ایستادگی کارگران برگزار و ساعت ۱۱ صبح با قرائت قطعنامه تشکلهای کارگری به پایان رسید.

بنا به این گزارش نیروهای انتظامی مستقر در مقابل مجلس محل با اعلام اینکه مجلس تعطیل است اعلام کردند که اجازه برپایی مراسم را نخواهند داد اما کارگران شرکت کننده در مراسم با باز کردن بنرهایی در رابطه با گرامیداشت روز جهانی کارگر و تصاویر اسماعیل عبدی و بهنام ابراهیم زاده اقدام به آغاز مراسم نمودند که با عکس العمل ماموران برای جمع کردن بنرها و پلاکاردها مواجه شدند. در ادامه این کشمکش و در حالی که کارگران بیشتری به تجمع می پیوستند، نیروهای انتظامی مجبور به پذیرش قرائت قطعنامه از سوی تجمع کنندگان و سپس پایان مراسم شدند. قطعنامه تشکلهای مستقل کارگری توسط شاپور احسانی راد و ناهید خداجو قرائت شد و مراسم با کف زدن و دادن شعارهای زنده باد اول ماه مه، روز کارگر روز ماست، خیابان از آن ماست، پایان

کارگران سندیکای واحد اول مه را گرامی داشتند

مراسم به دلیل برخورد ماموران با کارگران و اقدام شان برای ضبط بسته های شکلات و خودکار تبلیغاتی که همراه اعضا سندیکا بود همچنین فیلمبرداری ماموران از کارگران حاضر در مراسم برای دقایقی برگزاری مراسم با تنش همراه شد که با هوشیاری کارگران این درگیری کنترل شد و پس از آن ساعت چهارده مراسم در پایانه آزادی خاتمه یافت. با توجه به گستردگی جغرافیایی خطوط و پایانه های اتوبوسرانی که

اعضای سندیکای کارگران شرکت واحد، برای برپایی مراسم روز جهانی کارگر از ساعت سیزده در پایانه آزادی حضور یافتند و با حمل بنر با مضمون اتحاد، همبستگی این روز را گرامی داشتند. در این روز بسته های شکلات و خودکار تبلیغاتی نیز در میان کارگران توزیع شد. آنها همچنین روزنامه "مستقل" که در روز یازده اردیبهشت بخش زیادی از صفحه یک و دو خود را به بررسی مشکلات و مطالبات کارگران اختصاص داده بود و بیانیه سندیکا را نیز چاپ کرده بودند که در سطح وسیعی در بین رانندگان و کارگران در پایانه آزادی، چهار راه نواب و چهار راه ولیعصر توزیع شد.

در پایانه آزادی ماموران انتظامی و امنیتی بسیار تلاش کردند که مانع از راهپیمایی دسته جمعی کارگران گردند. و در انتهای

روی آن نوشته شده بود: "معیشت؛ منزلت حق مسلم ماست؛" "ما گرسنه ایم، کارگران گرسنه اند؛ مسئولان کجایند؟"

داده، با کلی امید و آرزو به پایتخت آمده تا کاری در رتبه ی تحصیلی اش پیدا کند و موفق نبوده و در پایان وی با بیان اینکه خود نیز کارگر است روز جهانی کارگر را به تمام کارگران تبریک گفت. پدرم کارگر بود و پدرش و پدراشان مادرم نیز کارگر بود و فراوان زحمت کش، من نیز کارگرم، من هم...

در ادامه از نرگس الیکایی دعوت شد شعری در ارتباط با اول می بخواند. او نیز با تبریک روز جهانی کارگر، شعری را که در زمان اعتصاب غذای جعفر عظیم زاده سروده بودند را خواند. سپس محبوبه فرحزادی در مورد فقر معلمان و اینکه فقر اقتصادی باعث می شود، در تحصیل کودکانمان توجه کافی به عمل نیاید و تمرکز معلم به جای معیشت خود باشد سخن گفت. و در آخر برنامه با شعر خانم الیکایی برای انسان و انسانیت پایان پذیرفت

تجمع جمعی از کارگران کارخانه قند شیراز

در شیراز تجمع اعتراضی برگزار کردند. کارگران زحمتکش پلاکاردهایی در دست داشتند که

جمعی از کارگران کارخانه قند شیراز دوشنبه ۱۱ اردیبهشت در روز جهانی کارگر، مقابل استانداری رژیم

برگزاری سمینار کار و خانواده

خانوادگی و معضلات و ناهنجاری هایی را که در خانواده سبب می شود پرداخت و عنوان کرد که بیکاری یا همان "نبود معاش" ربط مستقیم دارد بر سلامت روان و روابط خانواده و چطور می توان با فراهم آوردن کار با بیمه بیکاری برای تمام افراد آماده به کار در جامعه، شان و حرمت افراد را در خانواده و در جامعه حفظ نمود و اینچنین روابط جامعه را در حیطه سلامت و بلوراز همه ی ناهنجاری ها و آسیبهای اجتماعی قرار داد.

در ادامه برنامه با اشاره به وجود مشکلات و فشار مضاعف کار، در محیط های کاری بر زنان، فریده نخستین به ارائه سخنرانی خود، با موضوعیت "من و شغلم" پرداخت. او از تجربه زیسته خود سخن گفت: اینکه شرایط زندگی و این چرخه ی تکراری معیشت چقدر زندگی و فرصت هایش را تحت تاثیر قرار

به مناسبت اول ماه مه، توسط ندای زنان ایران، در تاریخ ۸ اردیبهشت ۹۶- سخنرانان: اسرین درکاله و فریده نخستین- مجری: ناهید شقاقی- برنامه با اشاره کوتاهی به تاریخچه روز جهانی همبستگی کارگری شروع شد - در ادامه با اشاره به اینکه، نداشتن شغل و مشکلات اقتصادی مهمترین عامل از هم گسستن خانواده و معضلات جامعه و گسترش افسردگی و پناه بردن به اعتیاد و تن فروشی... میشود و در نهایت باعث از هم پاشیدن خانواده می گردد، سخنرانی اسرین درکاله با موضوع "بیکاری و روابط خانوادگی" شروع شد

اسرین درکاله ضمن تبریک اول ماه مه و خواست اینکه روزی فرا برسد که دغدغه ی هیچ خانواده ای معاش نباشد با ارائه آمار و ارقام تاثیر بیکاری بر تمام وجوه روابط

99% s' May day

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

کامل و بی قید و شرط حقوق زنان و مردان در تمامی عرصه های زندگی اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی

۱۱- به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و منع هر گونه اعمال تبعیض آمیز علیه آنان

۱۲- اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام و هر گونه ممنوعیت و محدودیت برگزاری مراسم این روز ملغی شود

اسامی تشکلهای امضا کننده به ترتیب حروف الفبا:

۱- اتحادیه آزاد کارگران ایران

۲- انجمن صنفی کارگران و استادکاران ساختمانی مریوان و سروباد

۳- انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه

۴- سندیکای کارگران نقاش استان البرز

۵- کانون مدافعان حقوق کارگر

۶- کمیته پیگیری ایجاد تشکل های کارگری ایران

بازنشستگی، سپردن اختیار صندوق سازمان تامین اجتماعی و دیگر صندوق های بازنشستگی به هیات امنایی از نماینده های منتخب اعضا، محاکمه غارتگران صندوق های بازنشستگی و جبران خسارتهای وارده به آنها

۷- با توجه به ضد کارگری بودن قانون کار موجود، این قانون باید تغییر و هر گونه اصلاح و دست بردن در آن باید از طریق وسیع ترین اطلاع رسانی به کارگران و با دخالت مستقیم نماینده های منتخب مجامع عمومی آنان در سراسر کشور صورت بگیرد

۸- ممنوعیت کار کودکان و فراهم کردن امکانات زندگی، تحصیل رایگان و برابر برای همه کودکان فارغ از تعلق خانوادگی، جنسیت، قومیت و مذهب مطابق با استانداردهای پیشرفته امروزی

۹- برقراری بالاترین استانداردهای ایمنی کار در تمامی محیطهای کارگری

۱۰- برچیده شدن تمامی قوانین تبعیض آمیز نسبت به زنان و برابری

هزینه های اقتصادی و جانی آن تماما بر دوش ما کارگران و زحمتکشان است، همبستگی خود را با کارگران جهان اعلام می کنیم و با هشدار نسبت به تداوم وضعیت فلاکتناز کنونی، بر تحقق خواست های زیر به عنوان حداقل هایی برای برون رفت از شرایط غیر قابل تحمل موجود پای می فشاریم.

۱- افزایش فوری حداقل دستمزد بر اساس سبد هزینه مطابق با استانداردهای زندگی امروزی (امسال، چهار میلیون و پانصد هزار تومان) و پرداخت بیمه بیکاری به کارگران بیکار و جوانان آماده کار به میزان حداقل مزد

۲- پایان دادن به امنیتی کردن اعتراضات صنفی و مدنی، ممنوعیت تعقیب قضائی و وارد کردن اتهامات امنیتی نسبت به فعالیتهای صنفی، سیاسی و مدنی، لغو مجازات اعدام و شلاق، لغو کلیه احکام صادره علیه فعالان کارگری، معلمان و دیگر جنبشهای آزادی خواه و عدالت طلب و آزادی بی قید و شرط اسماعیل عبیدی، بهنام ابراهیم زاده و همه فعالان کارگری، معلمان و فعالان سیاسی و اجتماعی در بند

۳- آزادی بی قید و شرط ایجاد تشکلهای مستقل، اعتصاب، اعتراض، راهپیمائی، تجمع، اندیشه و بیان، احزاب و مطبوعات

۴- پرداخت فوری مطالبات معوق کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش خصوصی و دولتی، همراه با خسارت دیر کرد و تصویب قانونی برای جرم دانستن عدم پرداخت حقوق و مزایا

۵- تامین امنیت شغلی و توقف اخراج سازیها، بر چیده شدن قراردادهای موقت و سفید امضا، برچیده شدن شرکتهای تامین نیروی انسانی و پیمانکاری، قرار گرفتن کلیه کارگران شاغل در کارگاه های کوچک، مناطق آزاد و ویژه تحت پوشش کامل قانون کار و اجرای کردن بیمه کارگران ساختمانی

۶- قطع دست دولت از صندوقهای

سیاست انجام قانونی حداقل مزد و تحمیل بی حقوقی مطلق بر طبقه کارگر را در پیش گرفته است. در حالیکه نهادهای شدن قراردادهای موقت و شرکتهای پیمانکاری، کارگران و کارمندان زحمتکش بخش خصوصی و دولتی را به بردگی کشانده و بیکاری و دستمزدهای چند برابر زیر خط فقر و عدم پرداخت به موقع دستمزدها، میلیونها خانواده کارگری را به مرز بی تامینی مطلق سوق داده و بر این بستر، پدیده های ضد انسانی همچون کارتن خوابی و گور خوابی، کار کودکان، اعتیاد، تن فروشی و تباه شدن جوانان بیداد می کند، تازه می خواهند تا با ایجاد تغییرات ضد کارگری بیشتر در قانون کار، تصویب انواع لوایح ضد کارگری در مجلس شورای اسلامی و نهادهای کردن فقر و فلاکت از طرق مختلفی همچون موجه خواندن کلیه فروشی برای رفع مشکلات اقتصادی اقشار فرودست جامعه، بیش از پیش منافع چپاولگرانه خود را تامین کنند.

ناتوانی بی سابقه سرمایه داری حاکم بر ایران در حل معضلات حاد اقتصادی و در پیش گرفتن سیاست تحمیل بی حقوقی و فقر و فلاکت هر چه بیشتر بر طبقه کارگر به علاوه سیاست تشدید سرکوب اعتراضات کارگری و امنیتی کردن فعالیتهای صنفی و مدنی به عنوان یگانه پاسخ حکومتگران به مطالبات انباشته کارگران و دیگر اقشار زحمتکش جامعه، مجموعه عوامل غیر قابل انکاری هستند که بر متن آن مبارزات بی وقفه کارگران و زحمتکشان ایران، هر دم متحدانه تر، سراسری تر و تعیین کننده تر به پیش خواهد رفت. بدیهی است با تداوم وضعیت موجود، موج غیرقابل برگشتی از اعتراضات گسترده کارگری سراسر کشور را در بر خواهد گرفت.

ما امضا کنندگان این قطعنامه با تاکید بر صلح جهانی و محکوم کردن هر گونه سیاست جنگ افروزان از سوی تمامی دولتها و جریانها جنگ طلب در منطقه خاورمیانه که

گرامی باد اول ماه مه روز همبستگی جهانی کارگران، مستحکم باد اتحاد کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان و دانشجویان، پیش به سوی اعتراضات متحدانه و سراسری برای پایان دادن به ظلم و ستم و نابرابری، پیش به سوی برپائی تشکل های مستقل محلی و سراسری.

امسال ما تشکلهای و نهادهای مستقل کارگری در حالی دوشادوش هم، صفی متحد را به مناسبت اول ماه مه روز جهانی کارگر شکل داده ایم که جنبش عظیمی در جای جای کشور علیه فقر و فلاکت و ستم و تبعیض در جریان است و مبارزات عدالت خواهانه کارگران، معلمان و دیگر اقشار زحمتکش جامعه به نحو کم سابقه ای در حال سازمانیابی بیشتر، آگاهانه تر شدن و سراسری شدن است.

راهپیمائیهای اعتراضی کارگران همراه با خانواده هایشان در خیابانها، شکل گیری صفی متحد و سراسری در میان کارگران، دانشجویان، روزنامه نگاران، وکلا، معلمان و اساتید دانشگاه در مبارزه علیه لایحه اصلاحیه قانون کار، اعتراضات سراسری کارگران برق و مخابرات و معلمان شاغل و بازنشسته، تجمعات بی وقفه و متحدانه بازنشستگان لشکری و کشوری، شکل گیری اعتراض در شرکت ملی نفت و دیگر صنایع کلیدی و اعتراضات گسترده علیه امنیتی کردن فعالیتهای صنفی و مدنی، نمودهایی از این سازمان یافتگی، آگاهی و سراسری شدن مبارزات کارگران و زحمتکشان است که می رود جنبش کارگری ایران را در جدالی آشتی ناپذیر و تعیین کننده با وضعیت فلاکتبار موجود قرار بدهد.

چنین سطح کم سابقه ای از مبارزات متحدانه و سراسری بخشهای مختلف طبقه کارگر در شرایطی با شتاب فزاینده ای در حال گسترش است که سرمایه داری بحرانزده ایران بر بستر ناتوانی، عجز و درماندگی از پاسخ به معضلات حاد اقتصادی،

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

بیانیه مشترک سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی همراه با سندیکای کارگران کشت نیشکر هفت تپه و کمیته هماهنگی برای ایجاد تشکل های مستقل کارگری

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر روز اتحاد اول ماه مه، روز جهانی کارگر روز اتحاد و همبستگی بین المللی کارگران در سرتاسر دنیا را در شرایطی گرامی می داریم که فاصله طبقاتی و شکاف میان سرمایه داران و کارگران به بالاترین حد خود رسیده و روز به روز نیز بر شدت و حدت آن افزوده می شود. تعمیق و تشدید بیش از پیش تضادهای طبقاتی و افزایش روزافزون درآمد و ثروت اقلیتی از سرمایه داران و صاحبان قدرت، در مقابل تشدید فقر و فلاکت فزاینده اکثریت عظیمی از کارگران و توده های مردم محروم و تحت ستم جهان، نمایشی از چهره عریان و آشکار بربریت و توحشی است که نظام گنبدیده و ضدکارگری سرمایه داری، برای اکثریت قریب به اتفاق کارگران و بشریت امروز به ارمغان آورده است. در واقع تحت سلطه و حاکمیت یک چنین مناسبات و البته در سایه سلطه یک چنین نظام و سیاست هایی است که به ویژه در اوضاع و احوال کنونی جهان، از یک سو به شکل لجام گسیخته و سرسام آوری بر داریی ها و ثروت سرمایه داران افزوده می شود و از سوی دیگر، کارگران (همه ای آنان که کار می کنند و با کار و تولید خود رفاه و آسایش را برای احاد بشر فراهم می آورند) هر روز فقیرتر و بی چیزتر شده و به فقر، خانه خرابی و فلاکت کشانده می شوند. بی جهت نیست که بر اساس جدیدترین گزارش مؤسسه غیر دولتی آکسفام، داریی تنها هشت نفر از ثروتمندترین های جهان با داریی بیش از ۳ میلیارد و ۶۰۰ میلیون نفر از جمعیت جهان برابری می کند.

بدون تردید وجود چنین فاصله ی عظیم طبقاتی، نتیجه استمرار مناسبات نابرابر و پوسیده سرمایه داری و سیاست های استثمارگرانه و ظالمانه ی حاکم بر دنیا است که امروزه، به ویژه از طریق توصیه های نئولیبرالی صندوق بین المللی پول و بانک جهانی به دولت ها دیکته شده و از این طریق به خورد کارگران و توده های تحت ستم و استثمار مردم داده می شود.

کشورما ایران نیز به عنوان یکی از اقمار سرمایه داری جهانی از این قاعده مستثنی نیست. صاحبان سرمایه و دولت های حامی آن در ایران در راستای مهیا نمودن هرچه بیش تر شرایط برای انباشت سرمایه و کسب سودهای نجومی، کارگران را به شدیدترین و بیرحمانه ترین شکل ممکن استثمار می کنند و شرایط بس سخت و دشواری را به ویژه به لحاظ معیشتی به این طبقه تولید کننده و هستی ساز تحمیل می نمایند که تعیین دستمزد ۹۳۰۰۰۰ تومانی دستپخت "شورای عالی کار" برای سال ۹۶ و به تعطیلی کشاندن بسیاری از کارخانه ها، کارگاه ها و معادن کشور و اخراج و بیکارسازی های گسترده کارگران تنها نمونه هایی از آن هستند.

کارگران در ایران امنیت شغلی ندارند از بیمه های اجتماعی مکفی و کارآمد برخوردار نیستند؛ قراردادهای موقت و شرکت های پیمانکاری و واسطه ای امان شان را بریده؛ بخش های وسیعی از آحاد این طبقه با حقوق های معوقه دست به گریبانند؛ سفره شان بیش از هر زمان دیگری خالی است و گرانی فزاینده کالاها و مایحتاج عمومی رمقی برایشان باقی نگذاشته است؛ از حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری و حق اعتراض و اعتصاب محرومند و حق آزادی بیان از آنان سلب شده است؛ نمی توانند آزادانه مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر را همچون کارگران بسیاری دیگر از کشورهای دنیا برگزار کنند و ...

به همه ی این ها البته باید تحمیل ستم و بی حقوقی بر زنان؛ بیکاری فزاینده جوانان؛ گسترش کار کودکان؛ کاهش خدمات درمانی و بهداشتی؛ سرکوب تشکل ها و اعتراضات کارگری؛ فقدان آزادی های دموکراتیک و سیاسی و امنیتی کردن هر شکلی از حق طلبی و اعتراض که برای پیگیری خواست ها و مطالبات کارگران و توده های مردم به جان آمده صورت می گیرد را اضافه کرد. و در این ارتباط احضارهای مکرر کارگران

آگاه و فعالان کارگری و تهدید، دستگیری و زندانی کردن آنان به بهانه های واهی رنج های عیدیه ای را بر ایشان افزوده است. آری سرمایه داری در ایران وضعیت بسیار خطرناک و فاجعه باری را برای کارگران و توده های زحمتکش مردم رقم زده است. بدون تردید چنین وضعیتی برای کارگران و توده های زحمتکش مردم قابل تحمل نخواهد بود و خواه ناخواه آنان را رو در روی صاحبان سرمایه و دولت حامی آن قرار خواهد داد. تا آن جا که به ویژه در سال های اخیر بخش ها و لایه های مختلف طبقه کارگر، اعم از کارگران حمل و نقل، صنایع و خدمات، معلمان، پرستاران، بازنشستگان و اقشار مختلف مردم با اعتراضات و مبارزات خود مخالفت خود را با ادامه چنین روند ظالمانه و غیرانسانی ای نشان داده اند.

در این راستا تشکل های امضا کننده زیر ضمن گرامی داشت این روز بزرگ و تاریخی مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می کنیم:

۱- در حالی که خط فقر بیش از چهار میلیون تومان در ماه برآورد شده است، تعیین حداقل دستمزد از سوی "شورای عالی کار" به میزان ۹۳۰۰۰۰ هزار تومان در واقع به منزله تحمیل فقر و فلاکت بیش تر به کارگران و خانواده های آنان می باشد. ما خواهان دریافت حداقل دستمزد به میزان ۴۰۰۰۰۰۰۰ تومانی برای سال ۹۶ هستیم.

۲- بخش وسیعی از کارگران در شرایط کنونی با دستمزدهای معوقه دست به گریبانند. دستمزدهای معوقه کارگران باید فوراً و بی هیچ عذر و بهانه ای پرداخت شده و عدم پرداخت آن ها به مثابه جرم قابل تعقیب، مورد پیگرد قضائی قرار گیرد.

۳- با وجود اینکه مطابق قانون اساسی باید آموزش تحصیلات برای همه مردم رایگان باشد؛ بخش های وسیعی از آموزش در کشور خصوصی شده و بخش های دولتی نیز برای آموزش مبالغ زیادی دریافت می کنند و طبقات محروم جامعه از

آموزش رایگان و با کیفیت محروم هستند. ما کارگران ضمن محکوم کردن روند مذکور خواهان آموزش با کیفیت و یکسان رایگان برای عموم مردم کشور هستیم.

۴- ما کارگران به ویژه در شرایط تورم و گرانی روزافزون کالاهای اساسی در جامعه، اعمال برخی سیاست های معروف به ریاضت اقتصادی همچون رها سازی قیمت ها و حذف سوسیدها از جمله آب، برق و گاز و اخراج و بیکار سازی کارگران با بهانه ها و ترفندهایی چون تعدیل نیرو و خصوصی سازی، مقررات زدایی از حقوق کار و نابودسازی برخی از دستاوردهای چند ده ساله حقوق کارگری و تعرض ضد کارگری به قانون کار و ... را محکوم نموده و خواهان پایان بخشیدن به این قبیل سیاست های اسارت آور و ضد عدالت اجتماعی هستیم.

۵- قراردادهای سفیدامضا و شرکت های پیمانکاری و واسطه ای ابزاری برای استثمار کارگران می باشد. ما کارگران خواهان برچیده شدن این گونه قراردادهای اسارت آور و شرکت های پیمانکاری و واسطه ای هستیم.

۶- ما خواهان برخورداری تمامی بازنشستگان از یک زندگی انسانی، مطابق با استاندارد های جهانی و رفع هرگونه تبعیض و نابرابری در پرداخت مستمری و مزایای این بخش از کارگران می باشیم. ما همچنین خواهان بیمه ی درمان رایگان برای کارگران و تمامی مزدبگیران و قشر فرودست جامعه هستیم.

۷- اخراج و بیکارسازی کارگران به هر بهانه ای باید متوقف گردد و تمامی کسانی که بیکار شده و یا به سن اشتغال رسیده اند باید تا زمان اشتغال به کار از بیمه بیکاری مکفی، برخوردار باشند.

۸- ما کارگران خواهان برابری کامل حقوق زنان و مردان در تمامی شئون زندگی اقتصادی، اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و خانوادگی و محو کلیه قوانین تبعیض آمیز علیه آنان می باشیم.

۹- سازمان تأمین اجتماعی با اندوخته های کارگران ایجاد شده است بنابراین می بایست به دست

نمایندگان منتخب و واقعی کارگران اداره شود. ما خواهان برخورداری همه کارگران و زحمتکشان جامعه از امکانات و مزایای بیمه های تأمین اجتماعی هستیم. و دست اندازی به اموال و داریی های کارگران در این سازمان را محکوم می کنیم.

۱۰- ما کارگران سرکوب و کارشکنی و عدم به رسمیت شناختن حقوق سندیکاها و تشکل های مستقل کارگری را محکوم کرده و خواستار تشکیل سندیکاها و تشکل های مستقل کارگری و رعایت حقوق بنیادین کار، به ویژه مقاله نامه های ۸۷ و ۸۸ سازمان بین المللی کار دایر بر "آزادی ایجاد تشکل های مستقل" و "عقد قراردادهای دستجمعی" هستیم. و دادخواهی و شکایت کارگران را در این باره به نهادها و سازمان های بین المللی حق مسلم تمامی کارگران می دانیم.

۱۱- هر گونه اعمال فشار، پرونده سازی و صدور احکام شلاق، بازداشت و زندان برای کارگران و فعالان کارگری، مدنی و اجتماعی بایستی متوقف شود. ما خواهان رفع فوری تمامی این فشارهای زجر آور بر فعالان جنبش کارگری و دیگر جنبش های اجتماعی حق طلبانه هستیم و آزادی فوری و بدون قید شرط تمامی کارگران و فعالین کارگری زندانی را خواستاریم.

۱۲- تشکل های دست ساز دولتی - کارفرمایی همچون خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار و ...، تشکل های واقعی کارگران ایران نیستند و نباید از جانب سندیکاها و اتحادیه های کارگری جهانی به رسمیت شناخته شوند. ما به رسمیت شناختن تشکل هایی چون خانه کارگر، شوراهای اسلامی کار و مجمع عالی نمایندگان کارگران ایران و ... را در تشکل ها و مجامع بین المللی کارگری محکوم می کنیم.

۱۳- کار کودکان باید ممنوع اعلام گردد و همه ی کودکان جدا از موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین و نوع جنسیت و وابستگی های ملی، نژادی، مذهبی و ... باید از امکانات تحصیلی و آموزشی،

99% s' May day

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

بیانیه جمعی از کارگران شرکت نفت پارس جنوبی به مناسبت روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز جهانی کارگر است. روز همبستگی طبقاتی کارگران و کیفرخواست طبقه کارگر علیه سرمایه داری است. این روز را به همگی کارگران و خانواده هایشان تبریک می گویم .

اول ماه مه امسال را در حالی گرامی می داریم که تمامی شواهد حاکی از بلتر شدن وضعیت زندگی و معیشت کارگران است. فقر، گرانی، بیکاری، عدم امنیت شغلی، قراردادهای موقت و سفید امضاء، اخراج سازی ها، نبود ایمنی کار و ... نمونه های کوچک از مشکلاتی هستند که طبقه کارگر امروزه با رگ و پوست و استخوان خود لمس می کند. هر روز به بهانه ای به معیشتمان حمله میکنند .

درست زمانی که شاهد رسوایی های مالی مدیران و آمار نجومی فیش های حقوقی هستیم که لایحه ای اصلاحیه ای قانون کار (سند بردگی طبقه کارگر) به مجلس می رود و خوشبختانه به دلیل مقاومت سرسختانه بخش هایی از طبقه کارگر ایران تا مدتی نامعلوم مسکوت می ماند .

سرمایه داری در سراسر جهان و بخصوص ایران برای بالابردن نرخ سود و سرشکن نمودن بحران ها و خساراتی که خود به بار می آورد هیچ راهی مناسبتر از حمله به زندگی طبقه کارگر و رفاهیتی که با مبارزه و فداکاری در دهه های گذشته به دست آورده ایم ندارد. خصوصی سازی های گسترده و مقررات زدایی، پروژه های ضرب الاجلی و جهانی هستند که اختیاراتی وسیع را به سیستم سرمایه داری می دهد تا به هر شکلی که خود مناسب می بیند با نیروی کار برخورد کند، دولت در ایران هم تماما مجری همین برنامه ها بوده و هست. . .

همچنین سال گذشته ما در سطح جهان شاهد سالی به شدت سیاه و تاریک بودیم.

سرمایه داری جهانی و هم پیمانان منطقه ایش به واسطه انواع گره ها و فرقه های قومی و مذهبی مرتجع با جنگ افروزی و رقابت بر سر منافع سیری ناپذیر خود زندگی بخش وسیعی از طبقه کارگر و زحمتکشان خاورمیانه و شمال آفریقا و سایر نقاط

جهان را به خاک سیاه کشیده و هر روز شاهد قتل عام و آوارگی میلیون ها انسان بیگناه، زن و مرد و کودک و سالخورده می باشیم. سرمایه داری عامل مستقیم جنگ، جنایت، توحش، بی حقوقی، فقر و فساد و تمامی بدبختی هایی است که بشر تا به امروز با آن روبرو می باشد. تمامی رفاهیات و امکانات موجود در جهان آفریده زحمت و کار ما کارگران است که نباید از آن بی بهره باشیم بلکه بایستی تماما در خدمت سعادت و خوشبختی بشریت باشد.

ما با محکوم نمودن تمامی مصیبت های برخاسته از سیستم سرمایه داری، تاکید می کنیم رهایی کامل از این وضعیت تنها در گرو متشکل شدن و اتحاد طبقاتی ما کارگران حول منافع مشترکمان فارغ از هر نوع هویت ملی، قومی، نژادی، مذهبی، جنسی و غیره می باشد.

ما جمعی از کارگران و خانواده هایمان در سندج ضمن حمایت از تمامی مراسمات مستقل کارگری به مناسبت روز جهانی کارگر (اول ماه مه) در تاریخ ۸ / ۲ / ۱۳۹۶ در میدان گاز سندج به پیشواز اول ماه مه حضور یافته و مطالبات خود را به شرح زیر اعلام می داریم:

۱- به رسمیت شناختن روز جهانی کارگر و تعطیلی این روز در تقویم رسمی کشور .

۲- ایجاد اشتغال برای تمامی افراد آماده به کار بالای ۱۸ سال و یا پرداخت بیمه بیکاری مکفی .

۳- توقف اخراج و بیکار سازی کارگران به هر بهانه ای.

۴- لغو قراردادهای موقت ، يك طرفه و سفید امضاء و تامین امنیت کامل شغلی کارگران.

۵- حداقل دستمزد تعیین شده ۹۳۰ هزار تومان مرگ تدریجی ما کارگران و میلیون ها خانواده کارگری می باشد. ما خواهان حقوقی برابر با استانداردهای شایسته و درخور شان انسان امروز می باشیم.

۶- پرداخت فوری دستمزد های معوقه بدون هیچ عنبر و بهانه ای، همچنین عدم پرداخت آن بایستی جرم محسوب شود و خسارت ناشی از آن جبران گردد .

۷- تعیین دستمزد توسط نمایندگان واقعی کارگران با پشتوانه وسیع طبقه کارگر.

۸- برخورداری تمامی بازنشستگان از يك زندگی مرفه و به دور از مشکلات اقتصادی.

۹- ایجاد بالاترین استانداردهای بهداشتی و ایمنی محیط کار .

۱۰- حق ایجاد تشکل های مستقل کارگری، به رسمیت شناختن اعتصاب، تجمع و راهپیمایی.

۱۱- برابری کامل زن و مرد در کلیه ی عرصه های اقتصادی، اجتماعی و ...

۱۲- کار کودکان باید لغو گردد و تمامی کودکان مستقل از موقعیت اقتصادی و اجتماعی والدین، نوع جنسیت و وابستگی های ملی، قومی و مذهبی از امکانات آموزشی، رفاهی و بهداشتی رایگان برخوردار باشند.

۱۳- لغو تبعیض نسبت به کارگران مهاجر.

۱۴- برداشتن هرگونه فشار، ببحرمتی، تهدید و بازداشت فعالین کارگری (کارگران، معلمین ، پرستاران و ...)

۱۵- تحركات نظامی دولت های سرمایه داری و متحدين آنها در محل کار و زندگی مردم از جانب احزاب، جریانات و دولت های منطقه علیه همسرنوشتی و مبارزه مشترک طبقاتی کارگران است و بایستی فوراً خاتمه یابد.

کارگران و خانواده های کارگری سندج و حومه

بیانیه مشترک ...

از صفحه ۶

رفاهی و بهداشتی رایگان و برابر برخوردار باشند.

۱۴- ما خواهان رفع هر گونه تبعیض و بی عدالتی نسبت به کارگران مهاجر در ایران از جمله کارگران مهاجر افغان و نیز سایر کارگران مهاجر در سراسر جهان می باشیم .

۱۵- ما به همراه عموم کارگران ایران و جهان، سیاست های مداخله گرانه،

بیانیه جمعی از نفتگران پالایشگاه نفت شیراز به مناسبت روز جهانی کارگر

همقطاران و کارگران زحمتکش روز جهانی کارگر مبارک

ما کارگران، نفتگران و کارکنان قرارداد موقت نفت در سطح کشور سالها است که مورد بی مهری و سرکوب قرار داریم و با ما بعنوان کارگران موقت تنظیم می شود و سایه اخراج از کار، همه روزه بر سر ما هست.

سالیان است که دولتهای وقت، ماههای متوالی حقوق ما کارگران

نفت شیراز را پرداخت نمی کنند و حق اعتراض را هم با توهین، تهدید و اخراج از کار و سرانجام دستگیری و زندان، از ما سلب کرده اند.

ما در کشوری چرخهای تولید را به حرکت در می آوریم که دومین ذخایر نفت جهان را دارد و روی دریایی از منابع گاز بنا شده است. در چنین وضعیتی است که زنان و فرزندان ما گرسنه هستند و ما مجبوریم ۲ یا ۳

شغله کار کنیم تا چرخ زندگیمان باز نایستد. تا امروز هیچکدام از وعده های داده شده از جانب کارفرمایان و نماینده های دولت، عملی نشده و هیچ گشایشی در کار کارگران و زحمتکشمان ایجاد نشده است.

وضعیت معیشتی ما با مردم جنگ زده سوریه هیچ فرقی ندارد.

ما کارگران در حالی به استقبال روز جهانی کارگر میرویم که از کوچکترین امنیت شغلی برخوردار نیستیم و اکثریت قریب به اتفاق کارگران با قراردادهای موقت و بدون امضاء به کار گرفته میشوند و سایه وحشت ابتلای کارگاه و محل کارمان

جنگ افزورانه و تجاوز کارانه از جانب هر دولت متجاوز را علیه مردم کشورها محکوم نموده و خواهان برقراری صلح، امنیت، رفاه و پیشرفت برای تمامی مردم ایران، منطقه و جهان هستیم .

۱۶- ما کارگران خواهان تحقق کلیه حقوق و مطالبات معلمان، پرستاران و کلیه کارگران هستیم و آزادی بدون قید و شرط فعالین دلسوز زندانی این بخش از طبقه کارگر را خواستاریم.

۱۷- اول ماه مه، روز جهانی کارگر

به سرنوشت ده ها کارخانه ورشکسته و تعطیل شده و در حال تعطیلی کشور، بر سرمان سنگینی میکند. در ۳۷ سال گذشته، يك عده فقیر و فقیرتر شده و به کارتن خوابی و گورخوابی روی آورده اند و عده ای نیز با فیش های حقوقی میلیونی حق ملت را بالا کشیده اند.

در شرایط کنونی ضروری است که ما هم صدای خود را به گوش همه برسائیم.

این همه وعده و وعید که دادید به کجا رسید و چه شد؟ چرا کارگران در این مملکت هیچ منزلتی ندارند؟

پاسخ بدهید که چرا در دوران حاکمیت تان اجازه ایجاد سندیکا و اتحادیه های مستقل کارگری را ندادید؟ به چه حقی کارفرمایان میتوانند با زندگی و حیات ما بازی کنند؟

پول های فروش نفت و گاز این مملکت را در کجا هزینه می کنید؟ با سیاست های غیرمردمی و ضد کارگری تان سفره های ما را هر روز و خالی تر کرده اید.

آنوقت با پیشروی میخواهید که ما پای صندوقهای رأی شما هم حاضر شویم؟ رأی بدهیم تا باز هم جیبها و سفره هایمان را خالی تر کنید؟ رأی بدهیم تا خانه و کاشانه و زندگی مان را بیش از این به نابودی بکشانید؟

این امری محال است ما را به شما هیچ امیدي نیست.

جمعی از نفتگران پالایشگاه نفت شیراز

باید تعطیل رسمی اعلام شده و در تقویم رسمی کشور گنجانده شود. ما خواهان لغو هرگونه محدودیت در برگزاری مراسم این روز جهانی هستیم

کارگران جهان متحد شوید!

سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری یازده اردیبهشت ۹۶

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

بیانیه جمعی از دانشجویان، اساتید و کارکنان دانشگاه های استان مرکزی به مناسبت روز جهانی کارگر

اول ماه مه روز ما و روزی برای ماست، روزی برآمده از مبارزات انسانهایی که در مقابل نابرابری و صاحبان قدرت و سرمایه سر خم نکرده و تاریخ بشر را تحت تاثیر مبارزات عدالت خواهانه خود قرار داده اند. اول ماه مه روز اعتراض ما به وضعیت موجود است، روز اعتراض ما به بعنوان انسانهایی که نه تنها از ثروت ها و امکانات جامعه هیچ سهمی نداریم، بلکه استثمار، فقر، بیکاری، بحران اقتصادی پی در پی، هزینه های بالای مسکن، عدم امنیت جانی و شغلی، عدم برخورداری از بهداشت و درمان مناسب، هزینه های بالای تحصیلی، عدم برخورداری از منزلت و حق شهروندی، تبعیض های طبقاتی و جنسیتی و عدم برخورداری از یک آینده روشن بر ما تحمیل شده است. سیاست های حاکم، یک رکود اقتصادی همراه با فقر و گرسنگی و گرانی را بر اکثریت مردم تحمیل کرده است، پایین آمدن ظرفیت تولیدی، ورشکستگی و تعطیلی کارخانه ها، حقوق های معوقه، بیکارسازی هر روزه کارگران، سونامی بیکاری، بیکاری گسترده فارغ التحصیلان، افزایش تورم و فقر مضاعف به یک روند عمومی و روزمره مبدل شده است. عوارض این بحران به ویژه خانواده های کارگری و اکثریت مردم ایران را به زیر خط فقر و فلاکت کشانده است. نارضایتی گسترده و سراسری توده های مردم از همه جوانب زندگی خود، گسترش تضادهای طبقاتی میان پائینی ها و بالایی ها، افزایش فقر و بی کاری و تورم، زندگی روزمره را برای اکثریت مطلق مردم ایران غیر قابل تحمل کرده است. در طبقه حاکم زندگی های لوکس، اختلاس ها، حقوق های نجومی، زمین خوری ها و در طبقه فرودست کارتن خوابی ها، گورخوابی ها، افزایش تعداد کودکان کار و خیابان، روند صعودی اعتیاد در بین جوانان و نوجوانان، و افزایش تن فروشی بیداد می کند و توده عظیم مردم دیگر تاب بی تفاوتی مسولان نسبت به این همه نابرابری را ندارد.

تولید و بازتولید خشونت در جامعه و دستگیری، زندانی و شکنجه کردن فعالین سیاسی و صنفی و اجتماعی در زندانهای ایران به یک امر عادی تبدیل شده است و این از مختصات یک سیستم ناکارآمد و یک جامعه ناسالم است. اول ماه مه روز صدای ماست، صدای ما صدای عدالتخواهی و مطالبات ما مطالبات بر حق است. ما امضا کنندگان این بیانیه در حمایت از زحماتشان جامعه ایران، در حمایت از کارگران، معلمان، پرستاران، دانشجویان، زنان و همه اقشار جامعه ایران که از ابتدایی ترین حقوق خود محرومند به استقبال روز جهانی کارگر می رویم و در همین بیانیه اعلام میکنیم که سیاست گذاران، مدیران و دست اندکاران را مسول چنین شرایط اسفناک تحمیل شده به میلیونها انسان در ایران، میدانیم و بدینوسیله مطالبات صنفی دانشجویان و در پی از مطالبات عمومی پیوند خورده با دیگر اقشار جامعه را اعلام می کنیم؛ ما خواهان تحصیل رایگان برای همه و در همه سطوح هستیم. هدایت جامعه بسمت پولی سازی آموزش عمومی باعث ایجاد تبعیض گسترده در سطح عمومی و نیز هزینه های گزاف آموزش عالی باعث استوارتر شدن پایه های تبعیض در دانشگاه ها شده است. جامعه بسمتی هدایت می شود که دیگر به تحصیل به عنوان یک کالای لوکس نگرسته می گردد. افزایش مدارس غیرانتفاعی و کلاس های خصوصی و تولید کالای آموزشی شرایط تحصیلی را برای فرزندان عموم جامعه سخت کرده است. در سطح آموزش عالی، از یکطرف فرزندان طبقات فرودست امکان بهره برداری از دانشگاه ها را ندارند و آنهایی که دارند از چشم مسولان آموزشی بصورت یک بانک و وسیله ای برای درآمدزایی دانشگاه دیده می شوند، نه به عنوان آینده سازان یک جامعه. دریافت شهریه های گزاف و عدم ارائه خدمات درخور، سنوات تحصیلی، هزینه های روزافزون خوابگاه و تغذیه

و سلف سرویس های نابسامان، کیفیت پایین وسایط نقلیه و ایاب ذهاب دانشجویان، عدم امکانات رفاهی مناسب و درخور و در شان شهروندی دانشجویان، واگذاری فضاها و امکانات دانشگاهی به نهادها و سازمان هایی بیرون از دانشگاه، واداشتن دانشجویان، همگی باعث یک نارضایتی عمومی در بین دانشجویان شده است و وقت آنست که این وضعیت پایان بگیرد. بیکاری در سطح عمومی و در سطح فارغ التحصیلان دانشگاهی بیداد میکند. آسیب های اجتماعی ناشی از بیکاری هر روز با شتاب بیشتری افزایش می یابد. وقت آنست که جدی تر از دولت و نظام حاکم بخواهیم، مدیریت بهینه ای جهت اشتغال جویندگان کار و فارغ التحصیلان در پیش بگیرد. دولت به عنوان نهادی که دسترسی مستقیم به منابع و امکانات جامعه را دارد موظف است تهییداتی بیاندیشد که عدالت شغلی را برای آحاد جامعه و فارغ التحصیلان فراهم نماید. نهادها و سازمانهای اجتماعی باید بر اساس تخصص و تحصیلاتی که دانشجویان کسب می کنند به آنها شغل اختصاص دهند. سیاست خصوصی سازی باید پایان بگیرد و امکانات بازار کار و صنعت باید در اختیار عموم جامعه قرار بگیرد نه در اختیار بخشی از اقلیت های جامعه. دیگر وقت آن رسیده است که نهادهای مسئول زمینه های بروز افسردگی و اعتیاد و خودکشی و تن فروشی را از بین ببرند. وقت آن رسیده است که جوانان و فارغ التحصیلان، آینده ای روشن برای خود متصور باشند و مجبور به ترك و فرار از کشور نشوند. افزایش حقوق و دستمزدها تا بالای خط فقر یکی خواست عمومی جامعه و نیز مطالبه ما دانشجویان و اساتید و کارکنان دانشگاه ها است. لغو قوانین کار که دست کارفرمایان را برای بهره کشی هر چه بیشتر از کارگران و کارکنان باز میگذارد باید صورت بگیرد. ما خواهان پایان دادن به نگاه ابزاری

بیانیه ندای زنان ایران

زنده باد اول ماه مه، زنده باد برابری؛ امسال در شرایطی اول ماه مه را جشن می گیریم که فریاد معیشت منزلت در تمامی اقشار جامعه طنین انداخته است. و اول ماه مه روز جهانی کارگر، ملزومات داشتن یک زندگی در خور شان انسان را در برابر مناسباتی می گذارد که با گرو گرفتن زندگی میلیون ها نفر، بساط سود و سرمایه شان را هر روز بربرتر می کنند و در مقابل، ارمغانی جز فقر بیکاری و کارتن خوابی و گور خوابی برای جامعه نخواهند داشت. در شرایطی که بیکاری به بزرگترین معضل جامعه بدل گشته است، زنان به سبب تبعیض و بی حقوقی جنسیتی از فرودست ترین اقشار جامعه به شمار میروند و کمترین سهم را از سقف اشتغال دارا می باشند و از همین رو شاهد بالارفتن هر روزه آمار زنانی هستیم که به دلیل نداشتن شغل و حمایت اجتماعی به ورطه فقر و کارتن خوابی و اعتیاد و نابودی کشیده می شوند. از همین روی برای داشتن یک زندگی شاد، ما خواهان:

- رفع هر گونه تبعیض حقوقی و قانونی از زندگی زنان و ایجاد شرایط برابر برای کسب شغل
- ایجاد بیمه بیکاری و تامین مسکن مناسب برای همه افراد بیکار و مشغول به تحصیل

- وجود بیمه درمانی و بهداشت رایگان برای افراد
- تامین تحصیل رایگان و رفع هر گونه تبعیض و تفکیک جنسیتی در محیط های کاری و تحصیلی
- تامین امنیت جانی و شغلی برای زنان در محیط های عمومی و کاری
- لغو تمام طرحهایی که سبب بی ثباتی زنان در محیط های کاری می شود از قبیل دور کاری و نوبت کاری
- تامین مهد های کودک رایگان برای کودکان
- تامین امنیت شغلی برای زنانی که از مرخصی زایمان و شیردهی استفاده می کنند
- لغو تمام قوانین و طرح هایی که شکاف جنسیتی را رواج میدهد و پرداخت دستمزد برابر در ازای کار برابر
- تعطیلی رسمی روز جهانی کارگر و لغو ممنوعیت برگزاری مراسم های اول ماه مه
- اول ماه مه فرصتی است برای فریاد انسان هایی که زندگی را حق خود می دانند. از همین روی در کنار فریاد برابری زن و مرد از دیگر مطالبات جنبش کارگری که خواست همه ماست، حمایت می کنیم و مارش اول ماه مه تا برقراری یک زندگی انسانی و بلور از تبعیض پر طنین خواهد بود. ندای زنان ایران - ۱۱ اردیبهشت ۹۶

پایان نامه فروشی در مقاطع مختلف تحصیلی که اغلب توسط برخی اساتید ترویج شده، هستیم. ما خواهان پایان دادن خدشه دار کردن منزلت اجتماعی و شخصیت دانشجویان و کارکنان و اساتید دانشگاه ها و خشونت های سیستم آموزشی در حوزه امنیتی و حراستی، از نظر تحمیل نوع خاص ایدئولوژی، تفکر و سبک زندگی، هستیم. خشونت های سیستم آموزشی چه در حوزه امنیتی و حراستی، برای تحمیل نوع خاص پوشش هم یکی از

و مالی به دانشجویان توسط سیستم آموزشی، دانشگاه و برخی اساتید هستیم، باید با سوءاستفاده های علمی از دانشجویان بصورت جدی مقابله شود. ما خواهان توقف خواسته اساتید از دانشجویان برای ثبت اسم استاد در مقالات تولید شده توسط دانشجو هستیم. ما خواهان اخراج اساتیدی هستیم که از دانشجویان در قبال دادن سوال امتحانی و نمره حتی اگر خود دانشجو ممتاز باشد مطالبه کادو و سکه طلا و ... می کنند. و نیز خواهان مبارزه با مقاله فروشی و

99% s' May day

بیانیه جمعی از دانشجویان، اساتید و کارکنان ...

و پایان دادن به اشکال گوناگون تبعیض و سواستفاده از کودکان در هر سطح و کار بست اکید اصل تحصیلات اجباری برای همه کودکان و نوجوانان، منع خشونت در خانواده و جامعه علیه آن ها هستیم.

ما اعلام می کنیم که خواهان برابری کامل حقوق همه افراد جامعه، صرف نظر از جنسیت، مذهب، ملیت، نژاد، ارزشهای قومی و بومی و تابعیت، در سطح حقوق شهروندی، تحصیل و استخدام و رفع هر گونه اشکال تبعیض قانونی هستیم.

ما خواهان برابری کامل و بی قید و شرط زن و مرد در همه عرصه های زندگی سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و خانوادگی هستیم. زنان به عنوان نیمی از جامعه یکی از فرودست ترین اقشار جامعه در عرصه اقتصادی و بی حقوق ترین از لحاظ حقوق شهروندی هستند که وقت آن رسیده این وضعیت را تغییر دهیم.

حفاظت از محیط زیست، تلاش برای پایان دادن به بحران فاجعه بار زیست محیطی در ایران، مبارزه با آلودگی محیط زیست و مقابله با نابودی طبیعت امروز برای ما ضروری است.

مطالبات ما گره خورده به مطالبات اکثریت جامعه است. مطالبات ما ارتباط مستقیم به وضعیت اقتصادی در جامعه دارد و تا به حال عملکرد سیاست گذاران و مدیران و مسولان نشان داده اند که همگی موجب تنگ تر شدن حلقه فشار معیشتی و تحصیلی بر اکثریت جامعه بوده است. وقت آن رسیده که ما خواهان پایان گرفتن این وضعیت باشیم.

جمعی از دانشجویان، اساتید و کارکنان دانشگاه های استان مرکزی

اردیبهشت ۱۳۹۶

دغدغه های اصلی دانشجویان بخصوص دانشجویان دختر شده است که باید پایان بپذیرد و ما خواهان پایان دادن نگاه نابرابر و تبعیض آمیز در زمینه پوشش، و خواهان ارزشگذاری بر مبنای شخصیت و هویت انسانی هستیم.

در زمینه تخصیص رشته های دانشگاهی بر اساس نیازمندی های جامعه سیاست درستی طرح و اجرا نمی شود و بخش عظیمی از سرمایه های جامعه و خانواده ها جهت رشته ها و مفاد درسی صرف می شود که اساسا ضرورتی برای کلیت جامعه ندارند. دروس عمومی اجباری، مفاد درسی بی ربط و هزینه بر و وقت تلف کن باید از رشته های دانشگاهی حذف گردد. لذا ما خواهان اتخاذ تصمیماتی درست بر مبنای تاسیس

و گسترش رشته ها و مفاد درسی هستیم تا سرمایه های اقتصادی مستقیما برای تربیت سرمایه های فرهنگی در چرخه اجتماع وارد شوند. ضمن اینکه سرمایه های اقتصادی باید در راستای ارتقای سطح علمی اساتید و دانشجویان در جهت رفع وضعیت رکود دانش جامعه بکار گرفته شود.

تبعیض جنسیتی در دانشگاهها پدید می آید. تفکیک جنسیتی نه تنها باعث گسترده تر شدن این نوع تبعیض شده، بلکه نگاه جنسیتی به دانشجویان دختر را تقویت می کند. تا جائیکه برخی از اساتید از دانشجویان انتظار بهره مندی جنسی در قبال دادن نمره دارند. لذا ما میخواهیم تفکیک جنسیتی در دانشگاه و فضاهای عمومی دیگر لغو شود و اساتیدی که به دانشجویان دختر به چشم کالای جنسی نگاه می کنند اخراج و تنبیه شوند.

ما خواهان ممنوعیت کار حرفه ای برای کودکان و نوجوانان زیر ۱۵ سال

مقابله با آن نیز شدت و گسترش یافته است. در یکی دو سال اخیر تقریبا هیچ روزی نبوده است که کارگران بخش های مختلف برای دستیابی به خواستهها و مطالبات معوق خود به خیابان نیامده و با بگیر و ببند و پرونده سازی و شلاق حاکمیت روبرو نشده باشند؛ از این رو خواست آزادی بیان بی هیچ حصر و استثنا و لغو همه اشکال سانسور فقط امر نویسندگان نیست بلکه به کارگران نیز مربوط است تا دیگر به صرف بیان اعتراض، پیگیری خواستهها و ایجاد تشکل محاکمه و زندانی نشوند.

روز اول ماه مه تجلی جهانی و تاریخی همبستگی میان مزدبران است؛ یادآور تاریخی است سراسر حق خواهی و عدالت جویی. کانون نویسندگان ایران اول ماه مه را به کارگران ایران و جهان شادباش می گوید و خواهان آزادی همه ی فعالان کارگری و نویسندگان و روزنامه نگاران در بند و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی است؛ خواهان مخومه شدن پرونده های امنیتی گشوده شده برای کارگران و نویسندگانی است که "جرمی" جز بیان اعتراض و کوشش برای رسیدن به حق خود ندارند.

زمانی که این حق توسط همه دولتها برسمیت شناخته شود. ما همچنان بر اساس این اصل که "آنچه برای خود میخواهیم برای همه میخواهیم" زندگی و عمل خواهیم کرد.

با اعلام همبستگی - استغفانی اسمیت

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

بیانیه کانون نویسندگان ایران

نویسندگان از زندگی را نیز رقم می زنند. انتظار بیهوده ای است که دستمزد کارگران جامعه چند بار زیر خط فقر "توشیح" شود؛ آنگاه کسانی که با کار فکری گذران می کنند بتوانند از شرایط بهتری برخوردار باشند. حق برخورداری ما نویسندگان از امکانات زندگی را نیز همان زمان رقم می زنند که حداقل دستمزد را اعلام می کنند. هیچ دیوار ستبری این عرصه ها را از هم جدا نمی کند و هیچ پردی توهمی نیز نباید چنین کند. محرومیت نویسندگان چه در مناسبات اقتصادی و چه در دیگر زمینه ها از آن روست که بزرگترین طبقه اجتماعی جامعه بی بهره از حقوق و نابخوردار است. بنا بر این دفاع نویسندگان از منافع کارگران دفاع از منافع خودشان است؛ همچنان که پشتیبانی قشرهای دیگر از جمله کارگران از آزادی بیان و ستیز با سانسور حمایت از حق آزاد زیستنشان است.

در ایران به موازات فرو کاستن بی وقعی سطح معیشت کارگران از خط حداقل ها به خط فقر و از مسکنت به خط بقا که سرمشقا بسیاری از رنجها و تباهی هاست،

فرخنده است اول ماه مه؛ روز جهانی کارگر دفاع نویسندگان از منافع کارگران دفاع از منافع خودشان است؛ همچنان که پشتیبانی کارگران از آزادی بیان حمایت از حق آزاد زیستنشان است ...

اول ماه مه روز جهانی کارگر روز جشن و جلوه گری پرشمارترین طبقه اجتماعی است که گرچه سازندگان ثروت های جهانند، خود اما بی بهره ترینند. هم از این نقش و جایگاه است که اندیشمی زیبا کردن جهان با آزادی و عدالت برمی خیزد. در پهنی اجتماع نویسندگان و پدیدآورندگان فرهنگی نیز زیست و سرنوشتی همچون کارگران دارند. گره گاه همسرنوشتی نویسندگان و کارگران فقط شهروندی در جامعه ای مشترک نیست بلکه پیوندهایی جلی تر دارد؛ تا آنجا که نویسندگان در ازاء نوشته های خود مزد می گیرند، مزدبرانی هستند همچون دیگر مزدبگیران در چهارچوب مناسبات موجود. به این معنا هنگامی که دولت ها هر سال حداقل دستمزد کارگران را تعیین می کنند، بر خلاف ظاهر امر، میزان برخورداری

پیام استغفانی اسمیت رئیس اتحادیه کارگران دولتی و خدمات در کانادا خطاب به کارگران ایران

۷۳ هزار اعضای اتحادیه کارکنان دولتی و خدمات بریتیش کلمبیای کانادا، مایلم پیام همبستگی خود را به دوستانمان در ایران بفرستم.

ما میدانیم که فعال کارگری بودن در ایران نه فقط کار شاقی است بلکه به دلیل سیاستها و عملکرد گستاخانه حکومت ایران بسیار خطرناک است. اما بدانید که ما در کنار شما ایستاده ایم. بدانید که ما برای حق شما برای نمایندگی کردن کارگران ایران ایستاده ایم. و ما کوتاه نمی آیم. حقوق کارگری حقوق انسان است و ما از پای نمی نشینیم تا

استغفانی اسمیت رئیس اتحادیه کارگران دولتی و خدمات در کانادا در پاسخ به نامه کمپین برای آزادی کارگران زندانی، به مناسبت روز جهانی کارگر، پیامی صمیمانه خطاب به کارگران ایران را برای مسعود ارژنگ عضو این کمپین در کانادا ارسال کرده است. ترجمه فارسی و متن ارزینال آن ضمیمه است. کمپین برای آزادی کارگران زندانی - پیام استغفانی اسمیت رئیس اتحادیه کارگران دولتی و خدمات در کانادا خطاب به کارگران ایران در این اول ماه مه و از طرف بیش از

زنده باد اول ماه مه روز جهانی کارگر

بیانیه ها، قطعنامه ها و پیام ها به مناسبت روز جهانی کارگر

برگزاری سمینار کار و خانواده

به مناسبت اول ماه مه، توسط ندای زنان ایران، در تاریخ ۸ اردیبهشت ۹۶

سخنرانان: اسرین درکاله

و فریده نخستین مجری: ناهید شتافی

و معضلات و ناهنجاریهایی را که در خانواده سبب می شود پرداخت و عنوان کرد که بیکاری یا همان "نبود معاش" ربط مستقیم دارد بر سلامت روان و روابط خانواده و چطور می توان با فراهم آوردن کار یا بیمه بیکاری برای تمام افراد آماده به کار در جامعه، شان و حرمت افراد را در خانواده و در جامعه حفظ نمود و اینچنین روابط جامعه را در حیطه سلامت و بدور از همه ی ناهنجاری ها و آسیبهای اجتماعی قرار داد. در ادامه برنامه با اشاره به وجود مشکلات و فشار مضاعف کار، در محیط های کاری بر زنان، فریده نخستین به ارائه سخنرانی خود، با موضوعیت "من و شغلم" پرداخت. او از تجربه زیسته خود سخن گفت: اینکه شرایط زندگی و این چرخه ی تکراری معیشت چقدر زندگی و فرصت هایش را تحت تاثیر قرار داده، با کلی امید و آرزو به پایتخت آمده تا کاری در رتبه ی تحصیلی اش پیدا

زود فهمیدم که باید آشنایی کسی من را جایی معرفی کند وگرنه باز باید ۶ ماه یا بیشتر، در راه رضای خدا کار میکردم، در تمام این مدت مادرم خرج و مخارج خانه را از مغازه ی لباس عروسی و گاهی با سوزن زدن به پارچه و دوختن لباس برای مردم در می آورد هزینه ها اینقدر سرسام آور بود که پدرم تنها با شغلش میتوانست اجاره خانه را بدهد شرایط بدی بود تازه با سختی درسم را تمام کرده بودم و بدنبال کاری با درآمد بیشتر بودم که یک روز یکی از دوستانم خبر داد که میتوانیم به عنوان نیروی کارگر به کارخانه ای برویم و در خط تولید کار کنیم لاقول حقوق پایه می دهند، با مادرم به مصاحبه رفتیم و همانجا با من اتمام حجت کردن که نباید رو کنی کارشناسی داری، ما کارگر با مدرک دیپلم میخواهیم، برای من آن دوران، دوران سختی بود، فکر های بزرگ داشتم و جیب های پر از خالی بسیار جوان بودم و میخواستم از انرژی جوانی ام استفاده کنم، سریع قبول کردم و مشغول شدم، با دختران زیادی که مانند من مدرک داشتن

برنامه با اشاره کوتاهی به تاریخچه روز جهانی همبستگی کارگری شروع شد. در ادامه با اشاره به اینکه، نداشتن شغل و مشکلات اقتصادی مهمترین عامل از هم گسستن خانواده و معضلات جامعه و گسترش افسردگی و پناه بردن به اعتیاد و تن فروشی... میشود و در نهایت باعث از هم پاشیدن خانواده می گردد، سخنرانی اسرین درکاله با موضوع "بیکاری و روابط خانوادگی" شروع شد.

سخنرانی فریده نخستین

من و شغلم

پدرم کارگر بود و پدرش و پدرانانش، مادرم نیز کارگر بود و فراوان زحمتکش، من نیز کارگرم، من هم به اندازه امرا معاشم پول درمی آورم، نه بیشتر نه کمتر، این روزها دائم به گذشته بر میگردد، اینکه چه بودم چه شدم و چه میشوم، آینده ی من به کدام سو می رود، به سمت آینده ی پدرم و مادرم که معلوم نیست بدون بیمه تامین اجتماعی چگونه قرار است روزگار بگذرانم. یا خودم که سال بعد سی ساله میشوم و ۱۵ سال دیگه بازنشسته، با چه حقی و با چه حقوقی بماند، شرایط این روزهای پدرم و اطرافیانم مرا سخت می ترساند، اینکه چه اتفاقی برای من قرار است بیوفتد، من که نه دستی در شغلی دولتی دارم و نه در شرکتی آینده دار مشغولم، مدرک ارشد زبان انگلیسی را دارم با خون دل درس خواندم، ترم ۵ کارشناسی بودم که با ترجمه متن، کار کردن را شروع کردم. با حقوقی اندک به فکر کاری با درآمد بیشتر بودم. دنبال تدریس رفتم ولی

کند و موفق نبوده و در پایان وی با بیان اینکه خود نیز کارگر است روز جهانی کارگر را به تمام کارگران تبریک گفت. پدرم کارگر بود و پدرش و پدرانانش مادرم نیز کارگر بود و فراوان زحمت کش، من نیز کارگرم، من هم... در ادامه از نرگس الیکایی دعوت شد شعری در ارتباط با اول می بخواند. او نیز با تبریک روز جهانی کارگر، شعری را که در زمان اعتصاب غذای جعفر عظیم زاده سروده بود را خواند. سپس محبوبه فرزادی در مورد فقر معلمان و اینکه فقر اقتصادی باعث می شود، در تحصیل کودکانمان توجه کافی به عمل نیاید و تمرکز معلم به جای آموزش کودکان بر روی مشکلات معیشت خود باشد سخن گفت. و در آخر برنامه با شعر خانم الیکایی برای انسان و انسانیت پایان پذیرفت.

پیام و اعلام همبستگی جان کلارک

جان کلارک از نهاد ائتلاف علیه فقر در کانادا طی پیامی به مناسبت روز جهانی کارگر و در پاسخ به نامه کمپین برای آزادی کارگران زندانی، به این مناسبت، همبستگی خود را با کارگران زندانی در ایران اعلام داشت. او در پیام خود مینویسد: "اعتصاب غذای معلم معترض اسماعیل عبدی در زندان اوین، نوری بر سرکوب و احکام وحشیانه زندان برای کارگران در ایران انداخته و نشان میدهد که چگونه بسادگی کارگران بخاطر خواست متشکل شدن برای اینکه حق و حقوقشان را به پیش برند، به آن محکوم میشوند. به مناسبت اول ماه مه، ائتلاف انترابو در مبارزه با فقر (OCAP) حمایت کامل خود را از کسانی که با چنین هزینه

وحشتناکی مبارزاتشان را برای برقراری عدالت برای کارکنان ادامه میدهند، اعلام میدارد. حکومت ایران باید بخاطر محروم کردن کارگران از حق و حقوقشان و امنیتی کردن مبارزات آنان، محکوم شود.

آزادی برای همه فعالین کارگری زندانی و پیروزی را به طبقه کارگر ایران. جان کلارک

به خیالمد تهران مدینه ی فاضله ای بود برای خودش، کار زیاد، حقوق بالا. با این تصور به تهران آمدم. دانشجوی ارشد بودم، ترم اول رفت و آمد کردم ولی بالاخره با کمک یکی از دوستانم توانستم در تهران ساکن شوم و بعد خانه ای تهیه کنم و مجبور نباشم به خوابگاه بروم، دانشجوی تمام وقت بودم، و سخت بدنبال کار نیمه وقت. خیلی سخت بود، کاری پیدا نمیشد که حقوق مکفی دهد اتفاق های زیادی برایم افتاد، از دست درازی کارفرمای دو روزه ام تا انواع و اقسام پیشنهادات، کلافه و مستاصل بودم تا اینکه کاری پیدا کردم که بیمه نداشت ولی بنظر محیط سالمی بود، مجبور شدم یک سال تمام در شرایطی کار کنم که حقوقم سر وقت نیست و نگاه های معنادار مدیرعامل گاه و بیگاه تنم را می لرزاند، گاهی فکر می کردم اگر خواست به من تجاوز کند چه بچکار کنم! مثل ریحانه سریع فرار کنم و یا اینکه تسلیم شوم، با ترس و لرز هر روزه کار کردم.

شاید با کمی پس اندازم بتوانم ارشد بخوانم و با آن کاری در رتبه ی تحصیلم پیدا کنم، در طی آن مدت به کارخانه های زیادی برای کار سر زدم به عنوان کارگر، دوستم با شیفت های چرخشی ۱۲ ساعته در کارخانه نخ رسی کار میکرد و روحیه برایش نمانده بود تازگی ها خس خس میکند، رنگ صورتش بخاطر بی خوابی و کار زیاد پریده و روزها به زور سرپا می ماند، گاهی شیفت شب بود ولی حقوق خوبی میگرفت، میگفتن که سر وقت است، میگفتند که قبلبندی، یکی از شرایط کارگر شدن در آن کارخانه است. خلاصه تصمیم این شد که اگر ارشد قبول نشدم من هم مثل او ۱۲ ساعت با تغییر شیفت کار کنم، درس خواندم، روزهای سخت دولتی را گذراندم، گاهی روزگار سیاهی را پیش روی خودم می دیدم، افسردگی می گرفتم و بیشتر نا امید می شدم. ارشد قبول شدم ولی تهران. این بار جنگی دیگر داشتم اینکه باید تنها در تهران زندگی کنم، همه چیز را به جان خریدم تا از آن شهر بیکاری اش فرار کنم، که بتوانم از توانایی هایم استفاده کنم

و حتی چند نفرشان فوق لیسانس، آشنا شدم. همین قضیه باعث شد احساس تنهایی نکنم و بتوانم در آنجا دوام بیاورم، همه ی ما کارگران دختر خط تولید در یه چیز اشتراک داشتیم، نیاز شدید مالی. دختری را میشناسم که روزی ۱۶ ساعت سرکاری می ماند تا تجهیزات زندگی اش را خودش بخرد و دائم میگفت از آبرو نداشتن میترسد. دیگری دانشجوی بود و یک سالی مرخصی گرفته بود تا پول جمع کند. زنی دیگر، تازه بیوه شده بود و باید خرج خانه را میداد گاهی فکر میکنم شانس آوردم که محیط کاریم محیطی سالم بود و من را درگیر حاشیه های اخلاقی شرکتی نکرد، یک سال گذشت و شرکت مدام در پرداخت حق و حقوقمان تاخیر داشت، روزی به خودم آمدم و دیدم ۳، ۴ ماه است که حقوق نگرفتم، همه شاکمی ناراحت بودن. اعتصاب کردیم و اخراج شدیم و درحالی که حق و حقوقمان را خوردند بیمه هایمان را نصفه و نیمه هر ماه پرداخت کرده بودند سرگردان به دنبال کار بودیم، فکر ادامه تحصیل به سرم زد گفتم

روز جهانی کارگر چگونه گذشت؟

مصاحبه با شهلا دانشفر

انترناسیونال: روز جهانی کارگر امسال در ایران چگونه گذشت؟

شهلا دانشفر: اول مه امسال همانطور که پیش بینی میشد، نشان از فضای پرتحرک جنبش کارگری را داشت. یک مثال بارزش قطعنامه های پرشور کارگران و بخش های مختلف جامعه چون نهادهای دفاع از حقوق زن، دانشجویان، کانون نویسندگان، به مناسبت این روز بود و شاخص دیگرش، جنگ و جدال بر سر برگزاری اول مه روز جهانی کارگر است. که همین جا لازمست به تمامی فعالین و رهبران جسور کارگری که چنین برای برپایی این روز آزادیخواهی و برابری طلبی جنگیدند و برگزارش کردند، درود بگویم.

امسال نیز به سنت هر سال کارگران با برگزاری تجمعات به استقبال روز جهانی کارگر رفتند تا قرار و مدارهایشان را برای برپایی مراسم هایشان بگذارند. از جمله در تهران در هشتم اردیبهشت ماه گردهمایی از فعالین تشکلهای کارگری از جمله اتحادیه آزاد، سندیکای نقاشان البرز، کارگران ساختمانی میروان و دیگر فعالین اجتماعی در پارک جهان نمای کرج برپا شد و کارگران با خواندن قطعنامه هایشان به مناسبت این روز، عزم خود را برای برگزاری روز جهانی کارگری اعلام داشتند. در سنجند نیز در همین روز کارگران با راهپیمایی در خیابان های این شهر به استقبال روز جهانی کارگر رفتند. در این روز در حالیکه ۲۰ نفر از کارگران برای برگزاری مراسم دولتی سازماندهی شده و در حال راهپیمایی از میدان گاز به سوی میدان کوزه بدوشان بودند، بیش از یکصد و پنجاه نفر از زنان و مردان کارگر و تعدادی از فعالین کارگری از جمله از انجمن صنفی خبازان سنجند، کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، اتحادیه

آزاد کارگران و فعالین کارگری دیگر با فاصله حدود صد متری از آنان در وسط شهر مارش رفتند و صحنه های پرشوری از گرامیداشت از مراسم روز جهانی کارگر را خلق کردند. نیروی انتظامی اقدام به محاصره کارگران کرد اما علیرغم این محاصره و تلاش برای ایجاد فضای رعب و وحشت، کارگران شرکت کننده قطعنامه هایشان را پخش کردند و مراسم با دست زدنهای پرشور، مراسم را به پایان بردند. بدنبال این تحرکات اول مه فرا رسید.

از صبح روز ۱۱ اردیبهشت جمعهایی از کارگران علیرغم ممانعت شدید نیروهای انتظامی موفق به تجمع در مقابل مجلس و برپایی مراسم مستقل روز جهانی کارگر شدند. در این تجمع اعتراضی نیروهای انتظامی مستقر در محل به بهانه اینکه مجلس تعطیل است، اعلام کردند که اجازه برپایی مراسم را نخواهند داد. اما کارگرانی که برای برگزاری مراسم این روز به آنجا آمده بودند، با باز کردن بنرهایی در رابطه با گرامیداشت روز جهانی کارگر و تصاویر اسماعیل عبدی و بهنام ابراهیم زاده مراسم خود را آغاز کردند و ماموران برای جمع کردن بنرها با کارگران درگیر شدند. اما در حالی که کارگران بیشتری به تجمع می پیوستند، نیروهای انتظامی مجبور به عقب نشینی شدند و قطعنامه مشترک کارگران توسط ناهید خداجو و شاپور احسانی راد قرائت شد و مراسم با کف زدن و دادن شعارهای "زنده باد اول ماه مه"، "روز کارگر روز ماست - خیابان از آن ماست"، پایان گرفت. سپس کارگران در حالی که در محاصره نیروهای انتظامی بودند اقدام به راهپیمایی به سوی مترو بهارستان و سر دادن شعار کردند و با ایستادن در مقابل مترو و سر دادن شعارهای مختلف به مراسم

برنامه دیگر به مناسبت روز جهانی کارگر سمینار کار و خانواده بود که توسط ندای زنان ایران در هشتم اردیبهشت برپا شد و این خود ویژه بود. ندای زنان ایران در بیانیه اش از اول مه بعنوان فرصتی برای فریاد انسان هایی که زندگی را حق خود می دانند، و برای بلند کردن صدای

اعتراضشان علیه تبعیض و نابرابری سخن گفته و با برگزاری این سمینار به استقبال روز جهانی کارگر رفت. این برنامه با اشاره کوتاهی به تاریخچه روز جهانی همبستگی کارگری شروع شد. اسرین درکاله از فعالین دفاع از حقوق زن یکی از سخنرانان بود. اسرین سخنانش را با موضوع "بیکاری و روابط خانوادگی" آغاز کرد. او ضمن تبریک اول ماه مه و خواست اینکه روزی فرا برسد که دغدغه ی هیچ خانواده ای معاش نباشد، با ارائه آمار و ارقام تاثیر بیکاری بر تمام وجوه روابط خانوادگی و معضلات و ناهنجاریهایی که در خانواده سبب می شود، بر دو خواست اساسی کار یا بیمه بیکاری تاکید گذاشت. در ادامه برنامه فریده نخستین از دیگر فعالین جنبش رهایی زن با اشاره به وجود مشکلات و فشار مضاعف کار در محیط های کاری بر زنان، با موضوعیت "من و شغلم" سخن گفت. او از تجربه زیست خود و از اینکه چگونه شرایط زندگی و این چرخه ی تکراری معیشت زندگی و فرصت هایش را تحت تاثیر قرار داده گفت. و در پایان با بیان اینکه خود نیز کارگر است و با تبریک روز جهانی کارگر گفت: "پدرم کارگر بود، پدرش و پدرانشان کارگر بودند، مادرم نیز کارگر بود و فراوان زحمت کش، من نیز کارگرم... من هم..."

بعد از سخنرانی ها نرگس الیکایی شعری اشعارش را خواند و محبوبه فرزادی در مورد فقر معلمان و اینکه فقر اقتصادی چگونه بر تحصیل و زندگی کودکان تاثیر میگذارد، سخن گفت و مراسم با شعر خوانی خاتمه یافت.

علاوه بر این مراسمها، خبرها حکایت از گرامیداشت روز جهانی کارگر در جمع های کوچک و محافل کارگران در شهرهای مختلف حکایت دارد. از جمله در محله حسن آباد و در شهرک های صنعتی سنجند کارگران با پخش شکلات و شیرین در محل این روز را گرامیداشتند. همچنین یک ابتکار جالب در شهر شیراز روی داد. در کارخانه قند شیراز با در دست گرفتن پلاکاردهایی که روی آن نوشته شده بود: "معیشت، منزلت حق مسلم ماست"، "ما گرسنه ایم"، کارگران گرسنه اند، مسئولان کجایند؟" روز جهانی کارگر را گرامی داشتند.

ابتکار جالب دیگر برای گرامیداشت روز جهانی کارگر، در کامیاران اتفاق افتاد. در ساعت ۷ صبح روز ۱۱ اردیبهشت کارگران ساختمانی کامیاران روز جهانی کارگر را با پخش شیرینی در میدان مرکزی شهر و نصب بنر اول ماه مه، در میان کارگران ساختمانی جشن گرفتند. در این مراسم آنها و این روز را به کارگران تبریک گفتند و یکی از اعضای هیئت مدیره چند دقیقه ای در رابطه با مشکلات و خواسته کارگران ساختمانی بحثی را ارائه داد. در سنجند نیز تعدادی از کارگران ساختمانی روز جهانی کارگر را در محل کار خود گرامی داشتند.

نگاهی به این اتفاقات، به روشنی نشان میدهد که اول مه امسال چه گذشت. نشان میدهند که کارگران چگونه ایستادند، شعار دادند و با بیانیه ها و قطعنامه های پرشورشان کيفرخواست خود را علیه سرمایه داری حاکم اعلام کرده و بار دیگر

روز جهانی کارگر چگونه گذشت؟

از صفحه ۱۰

بر مبارزه ای متحد و سراسری برای داشتن زندگی ای انسانی تاکید گذاشتند.

انترناسیونال: قطعنامه ها و بیانیه های منتشر شده از طرف تشکل های کارگری و سایر تشکل ها و شخصیت های اجتماعی، چه ویژگی هایی دارد؟ **شهلا دانشفر:** یک بخش از بیانیه ها و قطعنامه های اول مه دیگر نهادهای اجتماعی داده شده بود و بخشی دیگر از سوی جمع هایی از کارگران و دیگر نهادهای اجتماعی. از جمله به مناسبت اول مه امسال دو قطعنامه کارگری با امضای مشترک تشکلهای مختلف کارگری داشتیم که خواستهای کارگران و کل جامعه را در سطحی سراسری پوشش میداد. یکی قطعنامه ۶ تشکل کارگری اتحادیه آزاد کارگران ایران، انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه، سندیکای کارگران نقاش استان البرز، کانون مدافعان حقوق کارگر، کمیته پیگیری ایجاد تشکلهای کارگری، انجمن صنفی کارگران ساختمانی مریوان و دیگری قطعنامه مشترک سه تشکل کارگری سندیکای واحد، سندیکای نیشکر هفت تپه و کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکل های کارگری که بطور واقعی امضا کنندگان آنها میتوانند، امضای خود را پای هر دو قطعنامه بگذارند. همانطور که در نوشته دیگری هم اشاره کردم خواستهای مشترکی محور هر دوی این قطعنامه ها بود. و امروز نیز این قطعنامه ها میتوانند متحد کننده صف اعتراض بخش های مختلف کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان و همه مردم تحت ستم و استثمار جامعه باشد. اعتراض هر دو قطعنامه به زندگی زیر خود و تاکیدش بر افزایش فوری حداقل دستمزدها به اندازه سبد هزینه اعلام شده دولت است. که در آن

به ارقام ۴ میلیون و ۴ میلیون و نیم به عنوان نرخ امروز سبد هزینه خانوار کارگری و بر حق داشتن يك زندگی انسانی تاکید شده است. همچنین يك خواست مهم این قطعنامه ها پایان دادن به امنیتی کردن مبارزات کارگران، معلمان و مردم معترض است. حول این دو موضوع مهم هم اکنون کارزاری در جریان است که ابعادی اجتماعی داشته و هر روز قدرتمند تر میشود، قطعنامه های اول مه تاکیدی بر تداوم متحد این مبارزات است. بعلاوه کارگران در این قطعنامه ها بر برابری زن و مرد تاکید کرده اند. خواستار لغو مجازات اعدام و شلاق و آزادی بدون قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی شده اند. آزادی بدون قید و شرط، ایجاد تشکلهای مستقل، حق اعتصاب، اعتراض، راهپیمایی، تجمع، اندیشه و بیان و تحزب شده اند. خواستار به رسمیت شناخته شدن حق شهروندی مساوی برای مهاجرین افغانستانی و دیگر مهاجران و برچیده شدن قراردادهای موقت و سفید امضا و واسطه های کاری و پیمانکاران از محیط های کار شده اند. در این قطعنامه ها کارگران همچنین بر خواستهای چون بیمه بیکاری و دیگر بیمه های اجتماعی چون درمان رایگان و تحصیل رایگان برای همه تاکید میکنند. بر جرم اعلام شدن تعویق پرداخت دستمزدها و پرداخت فوری طلب تمامی کارگران، بازنشستگان، معلمان و کارمندان بخش دولتی و خصوصی همراه با خسارت دیرکرد آن شده اند، میگویند اخراج ها باید فوراً متوقف شود. خواستار پایان دادن به تحمیل محرومیت و بردگی بیشتر به کارگران تحت عنوان مناطق ویژه اقتصادی و غیره شده اند. خواستار محاکمه غارتگران صندوقهای بازنشستگی و جبران خسارتهای وارده به آنها شده اند. میگویند کار کودکان باید ممنوع باشد و بر تامین معیشت آنها فارغ از تعلق خانوادگی،

جنسیت، قومیت و مذهبشان مطابق با استانداردهای پیشرفته امروزی تاکید گذاشته اند... گفتنی است که در مارش کارگران در سنندج در هشتم اردیبهشت ماه در گرامیداشت روز جهانی کارگر، کارگران و خانواده های کارگری شرکت کننده طی قطعنامه ای روز جهانی کارگر را روز همبستگی طبقاتی کارگران و کیفرخواست طبقه کارگر علیه سرمایه داری خوانده و ضمن تبریک این روز به همه کارگران و خانواده هایشان بر خواستهای تاکیدی کردند که محورهای مشترکی با دو قطعنامه فوق دارد.

جدا از این قطعنامه ها ندای زنان ایران با انتشار بیانیه ای به مناسبت روز جهانی کارگر، این روز را گرمی داشته است. فوکوس این بیانیه اعتراض به تبعیض علیه زن به عنوان وجه دیگری از تبعیض و نابرابری در جامعه سرمایه داری است. این بیانیه با اشاره به وجوه مختلف تبعیض و بی حقوقی جنسیتی در جامعه و قرار گرفتن زنان در موقعیت فرودست ترین اقشار که کمترین سهم را از سقف اشتغال دارند و با وجود ابعاد وسیع بیکاری، هر روز بیشتر به صف بیکاران پیوسته و به ورطه فقر و کارتن خوابی و اعتیاد می افتند، بر خواستهای تاکیدی دارد. این بیانیه خواستار رفع هر گونه تبعیض حقوقی و قانونی از زندگی زنان و ایجاد شرایط برابر برای کسب شغل، بیمه بیکاری، درمانی و تحصیل رایگان برای همگان و رفع هرگونه تبعیض و تفکیک جنسیتی در محیط های کاری و تحصیلی، تامین امنیت جانی و شغلی برای زنان در محیط های عمومی و کاری، لغو تمام طرحهایی که سبب بی ثباتی زنان در محیط های کاری می شود از قبیل دورکاری و نوبت کاری، تامین مهد های کودک رایگان برای کودکان، تامین امنیت شغلی برای زنانی که از مرخصی زایمان و شیر دهی استفاده می کنند، لغو تمام قوانین و طرح هایی که شکاف جنسیتی را رواج میدهد و پرداخت دستمزد برابر در ازای

کار برابر شده است. همچنین کانون نویسندگان ایران نیز طی بیانیه ای با شادباش روز جهانی کارگر، به وجه دیگری از خواستهای جامعه اشاره میکنند. در قسمتی از بیانیه آنها چنین آمده است: "خواست آزادی بیان بی هیچ حصر و استثنا و لغو همه اشکال سانسور فقط امر نویسندگان نیست بلکه به کارگران نیز مربوط است تا دیگر به صرف بیان اعتراض، پیگیری خواستها و ایجاد تشکل محاکمه و زندانی نشوند." کانون نویسندگان در بیانیه خود خواستار آزادی همه فعالان کارگری و نویسندگان و روزنامه نگاران در بند و دیگر زندانیان سیاسی و عقیدتی و مختومه شدن پرونده های امنیتی گشوده شده برای کارگران و نویسندگانی شده است که "جرمی" جز بیان اعتراض و کوشش برای رسیدن به حق خود ندارند.

جدا از بیانیه ها و قطعنامه های نهادها و تشکلهای کارگری و دیگر بخش های اجتماعی همانطور که اشاره کردم جمع هایی از کارگران از مراکز مختلف کارگری و جمع هایی از بخش های مختلف اجتماعی به مناسبت روز جهانی کارگر بیانیه داده و بر وجوه مختلف مصائب جامعه سرمایه داری تاکید کرده اند و خواستهایی را عنوان نموده اند. يك نمونه آن قطعنامه ۵ جمع کارگری، از جمله جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام، جمعی از کارگران محور تهران - کرج، کارگران پروژه های پارس جنوبی، فعالان کارگری شوش و اندیمشک و فعالان کارگری جنوب است که خواستهای مشابهی با دو قطعنامه تشکلهای کارگری دارد.

همچنین جمعی از نفتگران پالایشگاه نفت شیراز به مناسب روز جهانی کارگر بیانیه ای داده اند که در آن به وضعیت نابامان کاری شان، به حقوقهای زیر خط فقر و نداشتن هیچگونه امنیتی شغلی ای و به اخراج ها و بیکارسازی ها اعتراض کرده اند که در بخشی از آن چنین آمده

است: "در ۳۷ سال گذشته، يك عده فقیر و فقیرتر شده و به کارتن خوابی و گورخوابی روی آورده اند و عده ای نیز با فیش های حقوقی میلیونی حق ملت را بالا کشیده اند. در شرایط کنونی ضروری است که ما هم صدای خود را به گوش همه برسانیم." و بعد با طرح سؤالاتی چون این همه وعده و وعید که دادید به کجا رسید و چه شد؟ چرا کارگران در این مملکت هیچ منزلتی ندارند؟ پاسخ بدهید که چرا در دوران حاکمیت تان اجازه ایجاد سندیکا و اتحادیه های مستقل کارگری را ندادید؟ به چه حقی کارفرمایان میتوانند با زندگی و حیات ما بازی کنند؟ پول های فروش نفت و گاز این مملکت را در کجا هزینه می کنید؟ اعتراضشان را ابراز کرده و میگویند: "با سیاست های غیرمردمی و ضد کارگری تان سفره های ما را هر روز خالی تر کرده اید. آنوقت با بیشرمی میخواهید که ما پای صندوقهای رأی شما هم حاضر شویم؟ رأی بدهیم تا بازم جیبها و سفره هایمان را خالی تر کنید؟ رأی بدهیم تا خانه و کاشانه و زندگی مان را بیش از این به نابودی بکشانید؟ این امری محال است ما را به شما هیچ امیدی نیست." این بیانیه بطور واقعی پاسخ کارگران و کل جامعه به مضحکه انتخابات حکومت است که صدای اعتراض کل مردم علیه فقر، علیه تبعیض و شکاف عمیق طبقاتی در جامعه نمایندگی میکند.

نمونه دیگر بیانیه جمعی از کارگران شرکت نفت پارس جنوبی به مناسبت روز جهانی کارگر است. این بیانیه با تاکید بر خواستهای سراسری کارگری که در دیگر قطعنامه ها و بیانیه ها نیز آمده است، بر چند خواست افزایش حقوق ها به بالای خط فقر، توقف اخراج ها، و به رسمیت شناختن حق اعتراض و داشتن تشکل تاکید کرده و برگزاری مراسمهای دولتی تحت عنوان روز کارگر را مورد حمله قرار میدهد.

همچنین جمعی از

روز جهانی کارگر چگونه گذشت؟

از صفحه ۱۱

را در روزی چون روز جهانی کارگر به نمایش میگذارد. چرا که روز جهانی کارگر اساساً روز اعتراض علیه سرمایه داری و تمام مصائب ناشی از آن است.

انترناسیونال: این قطعنامه‌ها و بیانیه‌ها چه جایگاهی دارد و کدام چشم انداز و افق را در مقابل جنبش کارگری قرار می‌دهد؟

شهلا دانشفر: قطعنامه‌ها و بیانیه‌های اول ماه مه بطور واقعی کل بساط توحش و بربریت سرمایه داری در ایران و در جهان را به چالش کشیده‌اند. این قطعنامه‌ها و بیانیه‌ها بطور واقعی، ابزاری برای ابراز وجود سیاسی کارگران با خواستهایی است که کل جامعه را نمایندگی میکند. و در شرایط پر تحرك جنبش کارگری که کارگران هر روز با خواستههای اجتماعی تر و سیاسی تری به میدان می‌آیند، خواستههای سراسری رادیکال، انسانی و چپ هر روز میدانی تر شده، و به شعار اعتراض کارگران در خیابان تبدیل میشود، و نیز با توجه به وزن سنگین اعتراضات کارگری بر فضای سیاسی جامعه، چنین قطعنامه‌ها و بیانیه‌هایی جایگاه مهم تر و سیاسی پیدا میکنند. به عبارت روشنتر قطعنامه‌های اول ماه مه که اساساً کل بساط توحش سرمایه داری را در تمام وجوهش به چالش میکشد، قطب نمای روشنتری به مبارزات هر روزه کارگری و کل جامعه میدهد. به این اعتبار است که من از قطعنامه کارگری به عنوان پلاتفرم اعتراضات سراسری کارگران و کل جامعه صحبت میکنم. از همین روزه نظر من قطعنامه‌های اول ماه مه کارکردش فقط منحصر به آن روز معین نیست. بلکه میتواند روشنیایی بیشتری به مبارزات کارگران در طول سال ۹۶ ببخشد و تعیین بیشتری به خواستها و مبارزات کارگران بدهد. بنابراین اولین نتیجه گیری ام اینست که به نظر رهبران و فعالین کارگری باید در این راستا به این قطعنامه‌ها و بیانیه‌ها نگاه کنند و صفوف

دانشجویان، اساتید و کارکنان دانشگاه‌های استان مرکزی به مناسبت روز جهانی کارگر بیانیه داده‌اند. اعتراض این بیانیه بر پولی سازی آموزش عمومی و تبعیض گسترده آموزشی در سطح عمومی، هزینه‌های گزاف آموزش عالی و تبدیل امر تحصیل به کالایی لوکس برای جامعه، تبدیل دانشگاهها به یک بانک و وسیله ای برای درآمد زایی، دریافت شهریه‌های گزاف و عدم ارائه خدمات درخور، هزینه‌های روز افزون خوابگاهها و تغذیه و سلف سرویس‌های نابسامان، کیفیت پایین وسایل ایاب و ذهاب دانشجویان، عدم امکانات رفاهی مناسب و درخور و در شان شهروندی دانشجویان، واگذاری فضاها و امکانات دانشگاهی به نهادها و سازمان‌هایی بیرون از دانشگاه و وضعیت بشدت نابسامان دانشگاه‌ها است. اعتراض این بیانیه به ابعاد وحشتناک بیکاری در سطح عمومی و در سطح فارغ التحصیلان دانشگاهی و محرومیت بیکاران از هرگونه تامین است. این بیانیه علاوه بر طرح خواستهایی که در قطعنامه‌ها و بیانیه‌هایی که اشاره کردم، برخواسته‌های دیگری چون پایان دادن به خشونت‌های سیستم آموزشی در حوزه امنیتی و حراستی، پایان دادن به برخوردهای تبعیض آمیز در زمینه پوشش خصوصاً در قبال دختران و تفکیک جنسیتی، تحصیل رایگان برای همه و در همه سطوح، بیمه بیکاری برای همه و تامین اجتماعی مردم برای داشتن یک زندگی شایسته انسان، تلاش برای پایان دادن به بحران فاجعه بار زیست محیطی در ایران و مبارزه با آلودگی محیط زیست و مقابله با نابودی طبیعت امروز تاکید کرده است.

خلاصه کلام اینکه اعتراض تمامی این قطعنامه‌ها و بیانیه‌ها به فقر و سیاست‌های ریاضت اقتصادی حکومت و به تبعیض و نابرابری است و همگی در کنار یکدیگر همه جانبه‌گی خواسته‌های کارگران و کل جامعه

مبارزات کارگران را حول خواستهایی که در آنها برشمرده شده، متحد کنند. و جالب اینجاست که کارگران این قطعنامه‌ها را در تجمعاتشان مقابل مجلس قرائت کردند. مراسمشان در پایانه آزادی قرائت کردند. آنها را به میان کارگران بردند و در جمع‌ها و مجامع شان پخش کردند. و این خود یک اتفاق سیاسی مهم در جنبش کارگری است.

انترناسیونال: جمع‌بندی شما از مراسم‌ها و موضعگیری‌ها در روز جهانی کارگر امسال چیست؟

شهلا دانشفر: جدال کارگران بر سر برگزاری روز جهانی کارگر، ایستادگی کارگران در مقابل فضای امنیتی حکومت اسلامی و تلاش برای برگزاری مراسم‌های روز جهانی کارگر، و بیانیه‌ها و قطعنامه‌های رادیکال، چپ کارگران به مناسبت این روز با خواسته‌های سراسری شان، همانطور که اشاره کردم، فضای پر تحرك جنبش کارگری در ایران را به روشنی به نمایش میگذارد. در عین حال برای دیدن قدرت جنبش اعتراضی کارگری و جایگاه اول ماه امسال خوبست به عکس العمل حکومت اسلامی و تشکلهای دست ساز دولتی اش، نگاهی بیندازیم. جمهوری اسلامی برای بازداشتن کارگران از برگزاری این روز، مثل هر سال کارگران و فعالین کارگری را احضار و تهدید کرد. آنها را از برگزاری این روز برحذر کرد. در تجمعات برگزار شده از جانب کارگران حضور یافت و تهدید کرد و دست به دستگیری زد. اما کارگران مصمم تر از هر سال به استقبال روز جهانی کارگر رفتند و این روز را گرامی داشتند. از سوی دیگر خانه کارگریها از مدتی پیش به تدارک هفته کدایی کارگشان رفتند. و میدانیم از هفته کارگر سخن میگویند، تا منکر وجود روز جهانی کارگر شوند. هفته کارگشان، هفته بیعت با خامنه‌ای، با قانون کار، با خمینی، با اقتصادی مقاومتی و سیاستهای ریاضت اقتصادی حکومت و در واقع هفته تدارک تعرض بیشتر به زندگی و معیشت کارگران بود. اگر چه

روزی چون روز جهانی کارگر وبال گردنشان شده است و ناگزیر از راهپیمایی روز کارگر نیز سخن گفتند. اما دیدیم که آخر سر هم از ترسشان به قبر خمینی پناه بردند، چون میدانند که قبر کسی که بنیانگذار جهنم جمهوری اسلامی است، مکان حضور و اعتراض کارگران خواهد بود. به عبارت روشنتر در محل قبر خمینی جمع شدند تا مبادا با آمدن به خیابان، اوضاع از کنترلشان خارج شود. چون تجربه سالهای قبل را دارند و دیده‌اند که گذاشتن راهپیمایی همان و ریختن کارگران به خیابان و بدست گرفتن اوضاع همان، چطور که یک نمونه بسیار کوچکش همین امسال در سنندج روی داد و دیدیم وقتی که قدمشان را به خیابان گذاشتند، مارش کارگران معترض به راه افتاد. از سوی دیگر آنها به برگزاری نمایش مسخره "کارگری" شان تحت عنوان "روز کارگر" نیاز دارند و اتوبوس‌های کرایه ای شان را راهی همه شهرها کردند و زیر فشار کارفرمایان و بعضاً فشار بر کارگران، به مراسمی که سخنرانان روحانی بود نیرو کشیدند. چرا که به قول خودشان رای آنها به روحانی است. سیاست آنها همان سیاست اقتصاد مقاومتی و کشیدن کار از گرده کار است. اما جالب است، که این بار نزاعهای درونی شان، نگذاشت در محل قبر رهبر نظامشان آسوده بمانند و شعاردهی‌های مقابل فضا را متشنج کرد و سخنرانی روحانی اندر وصف سال اقتصاد مقاومتی و مقام کارگر در شکوفا کردن این اقتصاد دچار اخلاص شد. اینها همه نشاندهنده حال و هوای اول ماه امسال بود.

در آخر بدنیست اکنون که بحث بر سر ارزیابی از روی جهانی کارگری و برگزاری این روز همبستگی جهانی کارگری است. به وجه دیگری از موضوع، آنهم قدرتمندی صف متحد کارگران اشاره مختصری داشته باشم. یک اتفاق مهم در اول ماه مه امسال میتوانست این باشد که تمامی تشکلهایی که پای دو قطعنامه متفاوت را امضا کرده‌اند، صف واحدی را تشکیل میدادند و خواسته‌های مشترکشان را در یک

قطعنامه واحد انتشار میدادند و کل کارگران را به مبارزه متحد حول آن خواستها فرا میخواندند. و نه تنها این بلکه تمامی نهادهای مبارزاتی در عرصه‌های مختلف اجتماعی از جمله تشکلهای دفاع از حقوق زن، دفاع از حقوق کودک، اعتراض علیه تخریب محیط زیست، تمامی گروه‌های مبارزاتی شکل گرفته از سوی کارگران، معلمان، بازنشستگان، پرستاران، دانشجویان و بخش‌های مختلف جامعه همه و همه امضای خود را پای قطعنامه مشترک کارگران به مناسبت روز جهانی کارگر میگذاشتند و اعلام میکردند که خواسته‌های آنها نیز هست و آنها پلاتفرم مبارزات متحد و سراسری خود میداندند. و این چنین بود که چهره اجتماعی روز جهانی کارگر علیه سرمایه داری قدرتمند تر به نمایش در می‌آمد. نگاهی به مبارزات سال گذشته، کارگران، معلمان، بازنشسته، پرستاران، دانشجویان و شعارهای واحد اعتراضاتشان، بطور واقعی نشان میدهد که این همبستگی در میان بخش‌های مختلف کارگری وجود دارد و هر روز بیشتر میشود. اگر چه نفس اینکه کارگران چنین روشن و متعین خواسته‌هایشان را بیان میکنند و با خواسته‌های کل جامعه جلو آمده و ابراز وجود سیاسی میکنند و نفس اینکه محورهای مشترکی این قطعنامه‌ها را به هم پیوند میدهد، خود یک اتفاق مهم است. میتوانست پلاتفرم عملی ای برای شروع یک مبارزه متحد و سراسری برای همه کارگران و کل جامعه در سال ۹۶ باشد.

فعالین حزب در اول مه در خارج کشور

وضعیت کارگران در ایران، سرکوب و دستگیری فعالین کارگری سخنرانی کرده و از کارگران و سازمانهای مدافع حقوق کارگران خواستار حمایت از مبارزات کارگران در ایران و آزادی کارگران و معلمان زندانی شدند.

علاوه بر این برنامه ها قبل از اول مه دو نشست با احزاب و سازمانهای چپ در قالب سمینار درباره مبارزات کارگران در ایران و چشم اندازهای آتی آن در شهرهای لندن و کلن برگزار گردید. همچنین به مناسبت اول مه جشنی در ونکوور و یک برنامه سخنرانی در استکهلم برگزار گردید.

تشکیلات خارج کشور حزب کمونیست کارگری ایران
۳ مه ۲۰۱۷

داشتند، در این روز پا به پای کارگران و با طرح مطالبات و خواستههای کارگران ایران در این برنامه ها شرکت کردند. شعارهای نه به ترامپ، نه به راسیسم، نه به اسلامیسیم، راهی از سرمایه داری، دنیای بهتری ممکن است و تنها راه نجات از منجلاپ سرمایه داری سوسیالیسم است، به همراه دهها پلاکارد و پوستره های کارگران زندانی در ایران، از جمله شعارها و پوستره های حزب در مراسم های اول مه امسال بود که توجه شرکت کنندگان در این برنامه هارا به خود جلب کرد.

در طول برنامه های اول مه فعالین حزب هزاران نسخه از اطلاعاتیه های حزب به این مناسبت را به زبانهای اروپایی بین مردم پخش کردند. در کنار این فعالیتها تعدادی از کادره های حزب در شهرهای مالمو و تورنتو در این تظاهراتها در باره

روز اول مه میلیونها نفر در سراسر جهان در گرامیداشت روز جهانی کارگر به خیابانها آمده و دست به تظاهرات و راهپیمایی زدند. در بسیاری از تظاهراتهای امسال که متأثر از اوضاع سیاسی، بویژه بعد از سرکاز آمدن ترامپ، گرایش به راست در احزاب اروپایی و به تبع آن رشد جریانان نژادپرست بود، در کنار طرح مطالبات برحق کارگران و محرومان جامعه، فراخوان به مبارزه برعلیه خطر راسیسم محورهای اصلی سخنرانی ها و مباحث اول مه امسال بود.

تشکیلات خارج کشور حزب هم در چنین اوضاع و احوالی به استقبال مراسمهای اول مه رفت و پا به پای کارگران و مردم آزادیخواه در تظاهراتهای اول مه شرکت کرد. فعالین حزب کمونیست کارگری در هر شهری در اروپا و آمریکا حضور

به حزب کمونیست کارگری ایران بپیوندید

طبقه کارگر نماینده اعتراض جامعه علیه سلطه یک درصدیها است

فرارسیدن روز کارگر را به کارگران در ایران، در سراسر جهان و به مردم آزاده دنیا تبریک میگویم.

روز کارگر روزی است که همه سرها بطرف طبقه کارگر می چرخد. مردمی که به شکاف عظیم بین دره فقر و کوه ثروت در همه کشورها، از اروپا و آمریکا گرفته تا کشورهای مثل ایران، اعتراض دارند، مردمی که خواهان آزادی و رفاه و رفع تبعیض هستند، مردمی که حتی نگران نابودی کوه ارض در دست سرمایه داران سودپرست و مفتخور هستند، همه در اول ماه مه به طبقه کارگر چشم میدوزند.

طبقه کارگر طبقه ای است که پرچم رهایی کل این مردم را در دست دارد. با مبارزات خودش علیه سلطه سرمایه دارها در همه کشورها توده عظیم مردم، نود و نه درصد جامعه، را نمایندگی میکند که در زیر ستم و نابرابری و تبعیض سرمایه داری دارند خرد میشوند. امروز در غرب راسیسم و ترامپیسیم سرمایه داری را نمایندگی میکند و موج اعتراضی وسیعی را علیه خودش بسیج کرده است و در کشورهایی مثل ایران و دیگر کشورهای اسلامزده نظام سرمایه بوسيله حكومتها و نیروهای مذهبی نمایندگی میشود که بجان مردم افتاده اند و فجایعی را آفریده اند که در تاریخ معاصر بشری بی نظیر است.

طبقه کارگر طبقه ای است که کيفر خواست خودش را علیه این نظام و علیه سلطه سرمایه داری در همه جای دنیا اعلام میکند، طبقه ای که با مبارزات و اعتراضات خودش الهام بخش بخشهای مختلف جامعه در مبارزه علیه مصادب و مشقات ناشی از سلطه سرمایه است.

یک نمونه مشخص و بارز این مبارزه در جامعه ایران جریان دارد. سال گذشته سالی بود که با بیانیته جعفر عظیم زاده و

اسماعیل عبیدی علیه سرمایه داران مفتخور شروع شد. بیانیته ای که اعلام میکرد مفتخورهای حاکم به فکر تامین و حراست از سلطه خودشان هستند و منظورشان از "امنیت ملی" امنیت ثروت و قدرت خودشان است. با پرونده سازی های امنیتی فعالین جنبش کارگری و فعالین جنبش معلمان و دیگر جنبشهای حق طلبانه را به زندان میاندازند که امنیت حکومت خودشان را حفظ کنند. این بیانیته از افزایش دستمزدها و حقوقها، از حق تشکل، از حق اعتراض و اعتصاب و دیگر خواستههای پایه ای معلمان و کارگران و توده مردم دفاع میکند و در واقع پلانترمی است علیه نظام اسلامی سرمایه داری در ایران. سال گذشته با این بیانیته آغاز شد، بیانیته ای که نوید بخش یک سال پر تحرک و پر جنب و جوش در جنبش کارگری و در جنبشهای اعتراضی مختلف بود.

حکومت اسلامی در ایران عقب مانده ترین و وحشی ترین و ارتجاعی ترین نوع حکومت سرمایه است. آیت الله های میلیاردر، کسانی که به اسم خدا و محمد و اسلام و غیره تسمه از گردن کارگران میکشند و جامعه را در محاق فرورده اند، بر خلاف دوره قرون وسطی نماینده فئودالها و زمیندارها نیستند. اینها نماینده طبقه سرمایه دارند و در زمره ثروتمندترین و مفتخورترین صاحبان سرمایه در ایران.

مبارزه کارگران در سال گذشته این را اعلام کرد که حتی اگر یک اختلاس از دزدیهای مفتخوران حاکم کم بشود تا حد زیادی مشکلات رفاهی بخشی از کارگران حل میشود. کارگران در شعارهایشان اعلام کردند که "زیر بار ستم زندگی نمیکنیم". سال گذشته سال پچالش کشیدن حکومت از جانب طبقه کارگر بود. چالش حکومت نه صرفا بر سر خواستههای برحق کارگران، که اهمیت و محوریت خودش را در مبارزات مردم دارد، بلکه برای

آزادی زندانیان سیاسی، در دفاع از کودکان، علیه پرونده سازیهای امنیتی، در مبارزه علیه اعدام و غیره. در همه این عرصه ها شما ردپای جنبش کارگری و نقش فعالین و رهبران جنبش کارگری را مشاهده میکنید.

نه تنها در روز کارگر بلکه در تمام طول سال گذشته در ایران سرها بطرف جنبش کارگری چرخیده بود. جنبش طبقه کارگر نشان داد که چرا مبارزه برای آزادی و برای رهایی از مبارزه علیه سلطه سرمایه داری در ایران جدا نیست. و چرا مردمی که خواهان آزادی و برابری و رفاه هستند باید به مبارزه طبقه کارگر علیه سلطه سرمایه بپیوندند.

سال گذشته سالی پر جوش و پر تحرک بود. سال گذشته از نظر دامنه اعتصابات و اعتراضات کارگری، از نظر شفافیت شعارها و خواستههای کارگران و حتی از نظر چالش سیاسی حکومت که طبقه کارگر پرچمش را بلند کرد سالی بی نظیر بود. امیدوارم، و باید با تمام توان بکوشیم، که ساله که در پیش است سال پیشرویهایی بیشتر و دستاوردهای بیشتر برای جنبش کارگری، برای اعتراض علیه سلطه سرمایه داری اسلامی و برای خلاصی جامعه نه تنها از شر حکومت مذهبی و ستم و تبعیضات و بیحقوقیهای که این حکومت بر جامعه اعمال میکند، بلکه از شر کل نظام سرمایه داری در هر شکل و در هر نوع حکومتی باشد.

با امید پیشرویهایی بیشتر و با امید پیروزی.

زنده باد روز جهانی کارگر!

زنده باد سوسیالیسم!

حمید تقوایی

۱۳۹۶، ۲۶ آوریل ۲۰۱۷

بهنام ابراهیم زاده آزاد شد

زاده که تحت عنوان اخلال در نظم و امنیت برای او گشوده شده و بخاطر مبارزاتش سالها در زندان بوده است، باید فوراً بطور کلی بسته شود. بهنام ابراهیم زاده سالها زیر فشار و شکنجه در زندان قرار داشته و به همین دلیل دچار بیماریهای بسیاری گردیده است. او باید تحت درمان و معالجه با امکانات مناسب و رایگان قرار گیرد.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی هم اکنون پیگیری دو پرونده اضطراری یکی پرونده اسماعیل عبیدی از رهبران اعتراضات معلمان که بخاطر مبارزاتش در زندان است و از دهم اردیبهشت ماه (سی آپریل) با خواست لغو تمامی احکام زندان با اتهامات امنیتی برای خود و برای تمامی زندانیان سیاسی در اعتصاب غذا بسر میبرد، و دیگری آتنا دائمی فعال دفاع از حقوق کودک، فعال دفاع از حقوق زن و فعال علیه اعدام را که بخاطر احکام زندان صادره برای

یک خبر مسرت بخش روز اول مه امسال این بود که بهنام ابراهیم زاده از چهره های محبوب و شناخته شده کارگری، فعال دفاع از حقوق کودک و حقوق انسانها، امروز اول ماه مه، حالیکه جمعی از اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران به استقبالش رفته بودند بعد از هفت سال زندان، آزاد شد. آزادی بهنام را به وی، به خانواده اش و به همگان تبریک میگویم.

ما از همه کسانی که در کارزار برای آزادی بهنام ابراهیم زاده و کمپین علیه امتی کردن مبارزات کارگران، معلم و مردم معترض، حمایت کرده و صمیمانه تلاش کردند که صدای اعتراض بهنام ابراهیم زاده باشند و از خواستههای اعتراضی او برای داشتن یک زندگی انسانی حمایت کردند، قدر دانی میکنیم.

بهنام ابراهیم زاده آزاد شد، اما پرونده قضایی او بسته نشده است. پرونده تشکیل شده برای بهنام ابراهیم

واله زمانی عضو سندیکای کارگران نقاش استان البرز که بعد از خاتمه تجمع روز جهانی کارگر در مقابل مجلس در تهران دستگیر شده بود، امروز آزاد شد. آزادی واله را به او، و به همگان تبریک میگویم.

واله زمانی دیشب را در پایگاه هفتم پلیس امنیت به سر برد و صبح امروز به بازپرسی شعبه ششم دادسرای ناحیه اوین منتقل و در آنجا تحت بازپرسی قرار گرفت.

به گزارش منتشر شده در سایت اتحاد، از صبح امروز و بدنبال انتقال واله به دادسرای ناحیه اوین جمعی از یاران وی و اعضای اتحادیه آزاد کارگران ایران با حضور در مقابل

خواهرانش هانیه و انسبه دائمی که به عنوان اهرمی برای فشار به وی حکم گرفته اند و اعتراض به حکم زندان خود در اعتصاب غذا بسر میبرد، را در دستور کار خود دارد. از تمامی سازمانهای کارگری و نهادهای انساندوست انتظار داریم که ما را در پیشبرد کارزار برای آزادی فوری آنها و تمامی زندانیان سیاسی از زندان یاری دهند.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی
Free Them Now
Shahla.daneshfar2@gmail.com
http://free-them-now.com

۱۳۹۶ - ۲۰۱۷ اردیبهشت ۹۶

زندان اوین پیگیری وضعیت وی بودند. این انتظار ساعت چهارده و سی دقیقه به پایان رسید و واله زمانی در میان شادی جمع حاضر در مقابل زندان اوین آزاد شد.

زنده باد اول ماه مه، زنده باد واله زمانی، زنده باد همبستگی کارگری کمپین برای آزادی کارگران زندانی ۲ اردیبهشت ۹۶، ۲ مه ۲۰۱۷

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سردبیر: بهروز مهرآبادی

ای میل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود